

செந்தமிழ்நூல்கள்

108

ISBN:978-81-687469-0-9

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு இராமலிங்கம்

டி செஸ்வராஜ்

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

<https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/158-%E0%AE%9F%E0%AE%BF%E0%AE%9A%E0%AF%86%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%9C%E0%AF%8D--1938--2019>

செந்தமிழ்சிற்பிகள் டி செல்வராஜ் (1938 - 2019)

அறிமுகம்

தானியல் செல்வராசு (டி. செல்வராஜ்) ஓர் முற்போக்குத் தமிழ் எழுத்தாளரும் வழக்கறிஞரும் ஆவார். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் மதுரைக் கிளையில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர். இவர் நெல்லை தென்கலம் சிற்றூரைச் சேர்ந்த செல்வராஜ் திண்டுக்கல்லில் வசித்து வருகிறார். பல்வேறு சிறுகதைகளையும் புதினங்களையும் எழுதியுள்ள இவருக்கு திண்டுக்கல் பகுதியைச் சேர்ந்த தோல் தொழிலாளர்களின் அவலநிலையை விவரிக்கும் தோல் என்ற படைப்பிற்காக 2012ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரம்ப வாழ்க்கை

1938 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14 ஆம் நாள் நெல்லை மாவட்டம் தென்கலம் கிராமத்தில் டேனியல் - ஞானம்மாள் தம்பதியினருக்கு

மகனாகப் பிறந்தார். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த டி.செல்வராஜின் தந்தையார் தேவிசுளம், மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களில் கங்காணியாகப் பணியாற்றினார். திருவிதாங்கூர், கொச்சி சமஸ்தான அரசபள்ளிகளில் கல்வி பயின்று, நெல்லை ம.தி.தா.இந்துக் கல்லூரியில் (1959) பி.ஏ. பொருளாதாரம் பயின்றார்.சென்னைச் சட்டக்கல்லூரியில் (1962) இளநிலை சட்டம் பயின்றார்.

இலக்கியப் பணிகள்

இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதினார்.அப்போது ரகுநாதன் வெளியிட்டு வந்த 'சாந்தி' இலக்கிய இதழில் அவருடைய படைப்புகள் வெளியாகின. 'ஜனசக்தி' வார மலர்களிலும் அவரது கதைகள் வெளியாகின. அவருடைய முதல் நாவலான "மலரும் சருகும்" நெல்லை வட்டாரத்தின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் விவசாய வாழ்க்கையையும்,அன்று அம்மக்கள் நடத்திய 'முத்திரை மரக்கால்' போராட்டத்தையும் மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வையும் போராட்டங்களையும் மையமாகக் கொண்ட தேநீர் நாவல் அவரது அடுத்த முக்கியமான படைப்பாகும்.ஊமை ஜனங்கள் என்கிற பேரில் அக்கதை திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தது.செம்மலரில் தொடராக வந்த "மூலதனம்" நாவல் உலகமயக் காலத்தில் முதலாளித்துவம் பற்றிய படைப்பு. திண்டுக்கல்லில் 40 களில் கம்யூனிஸ்ட்கள் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களின் போராட்ட வரலாற்றை "தோல்" என்ற நாவலாகப் படைத்தளித்தார்.அதற்கு 2012 ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்ய அகாடமி விருது கிடைத்தது.

படைப்புகள்

200க்கும் மேற்பட்டசிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறார். நோன்பு (ஆண்டாளைப் பற்றியது)

கிணறு

தொண்டன்

தாழம்பூ

ஊர்க்குருவியும் பருந்தும்

பணமும் குலமும்

சுயேச்சை சுந்தரலிங்கம்

அனாதைகள்

புதினங்கள்

6 நாவல்கள் எழுதியுள்ளார்

(😊)(😊) @@@@@@@@@@@@@@ (😊)(😊)

டி.செல்வராஜ் சாகித்ய அக்காதமி விருது பெறுகிறார்

காலமானார் டி. செல்வராஜ்..
சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர்

மதுரை. சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் டி. செல்வராஜ் உடல்நலக் குறைவால் இன்று காலமானார். அவருக்கு வயது 87. முற்போக்கு எழுத்தாளரும், சாகித்திய அகாடமி விருதுபெற்றவருமான, செல்வராஜ் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

இந்திய கலாச்சாரம் Movies திருநெல்வேலி மாவட்டம், தாழையூத்தை அடுத்துள்ள தென்கலம் பகுதியைச் சார்ந்த டி. செல்வராஜ் மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் மூத்த வழக்குரைஞராக பணியாற்றியவர். தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் - கலைஞர்கள் சங்கத்தை உருவாக்கிய தலைவர்களில் ஒருவர். மலரும் சருகும், மூலதனம், தேநீர், தோல் உள்ளிட்ட நாவல்களையும், ஏராளமான சிறுகதை மற்றும் நாடகங்களையும் எழுதி முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்திற்கு உரம் சேர்த்தவர். திண்டுக்கல் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களின் அவலநிலையையும், அவர்களது விடுதலைக்காக செங்கொடி இயக்கம் ஆற்றிய மகத்தான பணியையும் பின்னணியாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய தோல் நாவலுக்கு சாகித்ய அகாடமி விருது கிடைத்தது.

சென்னையில் நடைபெற்ற மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநில மாநாட்டுப் பொதுக்கூட்டத்தில் இதற்காக அவர் கவுரவிக்கப்பட்டார். ஒன்றுபட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஜனசக்தி ஏட்டில் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அவர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உருவாகிய பிறகு, கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டதோடு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், செம்மலர் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். தமுஎகச-வை உருவாக்கி வளர்த்த தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர். இந்த நிலையில் உடல்நலக்குறைவால் மதுரையிலுள்ள மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று வந்த செல்வராஜ், சிகிச்சை பலனின்றி இறந்தார்.

அவரது உடல் திண்டுக்கல்லிலுள்ள அவரது வீட்டுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு இன்று மாலை அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இதுகுறித்து, மாநிலச் செயலாளர் கே. பாலகிருஷ்ணன் வெளியிட்டுள்ள இரங்கல் செய்தியில் கூறியுள்ளதாவது: தன்னுடைய படைப்புகள் அனைத்திலும் உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்களையே மைய நாதமாகக் கொண்டு எழுதிய பெரும் படைப்பாளி தோழர் டி.செல்வராஜ். வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய அவர் தொழிலாளர் நலன் சார்ந்த பல்வேறு வழக்குகளுக்காக வாதாடி உள்ளார். அவரது மறைவு இடதுசாரி இயக்கத்திற்கும், முற்போக்கு இலக்கியத்திற்கும் பேரிழப்பாகும். அவரை இழந்து வாடும் அவரது துணைவியார் பாரத புத்திரி, மகன்கள் சித்தார்த்தன் பிரபு, சார்வாகன் பிரபு, மகள் வேத ஞானலெட்சுமி மற்றும் அவரது உறவினர்களுக்கும், கட்சித் தோழர்களுக்கும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநில செயற்குழு சார்பில் ஆறுதலைத் தெரிவிக்கிறோம் என கூறியுள்ளார்.

**சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்ற முதுபெரும் தமிழ்
எழுத்தாளரும் நாவலாசிரியருமான டி. செல்வராஜ்
நேற்றிரவு மதுரையில் காலமானார். அவருக்கு வயது 82.**

பொதுவுடைமை சிந்தனையாளரான டி. செல்வராஜ் என்றழைக்கப்படும் டேனியல் செல்வராஜ் இதுவரை 200க்கும் மேற்பட்டசிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறார். தேநீர், மூலதனம், தோல், மலரும் சருகும் உள்ளிட்ட 6 நாவல்களையும் தாழம்பூ, ஊர்க்குருவியும் பருந்தும், கிணறு உள்ளிட்ட 7 சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கத்தை தோற்றுவித்த முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவர். அவரது தோல் நாவலுக்கு சாகித்ய அகாடமி விருது கிடைத்தது. அவரது படைப்புகளில் முக்கியமான படைப்பாக தேநீர், 80களில் விரிவாக பேசப்பட்ட நாவல். இந்நாவல் 'ஊமை ஜனங்கள்' என்ற பெயரில் திரைப்படமாகவும் தயாரிக்கப்பட்டது.

செல்வராஜ், மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் மூத்த வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமீப நாட்களாக உடல்நிலை சரியில்லாத நிலையில் தீவிர சிகிச்சை பெற்றுவந்த டி. செல்வராஜ் நேற்றிரவு மதுரையில் தனியார் மருத்துவமனையில் காலமானார். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இவர் தற்போது திண்டுக்கல்லில் வசித்து வந்தார். இவரது இறுதிச் சடங்குகள் இன்று திண்டுக்கல்லில் நடக்க உள்ளது.

விவசாய தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து தமிழில் முதல் நாவல் எழுதிய டி.செல்வராஜ்

<https://madrasreview.com/hot-news/d-selvaraj-wrote-the-first-novel-in-tamil-focusing-on-the-struggle-of-agricultural-workers/>

முதலாம் ஆண்டு நினைவு நாள் சிறப்பு பதிவு

1938 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14 ஆம் நாள் நெல்லை மாவட்டம் தென்கலம் கிராமத்தில் டேனியல் - ஞானம்மாள் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த டி.செல்வராஜின் தந்தையார் தேவிகுளம், மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களில் கங்காணியாகப் பணியாற்றினார். திருவிதாங்கூர், கொச்சி சமஸ் தான

அரசுபள்ளிகளில் கல்வி பயின்று, நெல்லை ம.தி.தா.இந்துக் கல்லூரியில் 1959 பி.ஏ. பொருளாதாரம் பயின்றார்

கல்லூரிக்காலத்திலேயே நெல்லையில் தி. க. சிவசங்கரன்,தொ.மு.சி. இரகுநாதன், பேராசிரியர் நா. வானமாமலை போன்ற இடதுசாரி இலக்கியவாதிகளுடன் நட்பு ஏற்பட்டது.

இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதினார்.அப்போது ரகுநாதன் வெளியிட்டு வந்த 'சாந்தி' இலக்கிய இதழில் முதல் கதை வெளியானது

அதனை தொடர்ந்து. சாந்தி, சரஸ்வதி, தேசாபிமானி (இலங்கை), பிரசண்டவிகடன், நீதி, சிகரம், தாமரை, செம்மலர், தீபம் ஆகிய இதழ்களில் அவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்தன

சென்னைச் சட்டக்கல்லூரியில் இளநிலை சட்டம் பயின்றார். கல்லூரியில் படிக்கின்ற காலகட்டங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வார ஏடான 'ஜனசக்தி'யிலும் இலக்கிய இதழான 'தாமரை'யிலும் பகுதி நேரமாகப் பணியாற்றினார் .

முதல் சிறுகதை தொகுப்பு வெளியிடு

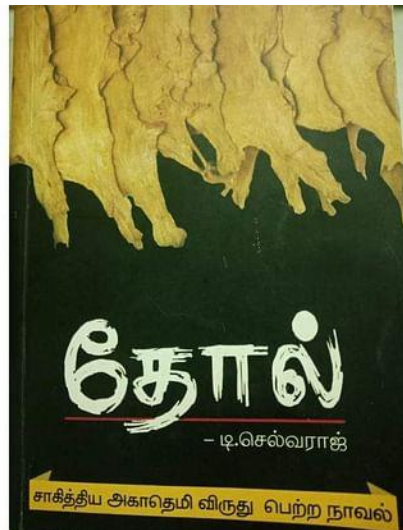
நோன்பு டி.செல்வராஜின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். 1958-1964 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. இது 1966 ஆம் ஆண்டு வெளியானது.

இக்கதைகள் பெரும்பாலும் 'தாமரை' இதழில் வெளிவந்தவை. டி.செல்வராஜ் கதைகள் என்னும் இரண்டாவது தொகுப்பு 1994 ஆம் ஆண்டு கிறித்துவ இலக்கியச் சங்கம் வாயிலாக வெளிவந்தது. நிழல் யுத்தம் 1995 ஆம் ஆண்டு அவரது மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். டி.செல்வராஜ் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்

**விவசாய தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து
எழுதப்பட்ட முதல் நாவல்**

டி.செல்வராஜின் முதல் நாவலானா 'மலரும் சருகும்'. விவசாய தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினைச் சித்தரித்துக் காட்டியது. இந்நாவல் நெல்லை மாவட்டத்தில் இந்திய விடுதலைக்குப்பின் நடைபெற்ற 'கள்ளமரக்கால்' ஒழிப்புப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு நிலத்தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் எழுச்சியைக் காட்டியுள்ளது. இந்நாவல் தமிழில் விவசாய தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் என்கிற பெருமை உடையது.

இதன் பின்னர் தேவிசுளம், பீர்மேடு, மூணாற்றில் வாழும் காப்பி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை இன்னல்களையும் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் 'தேநீர்' (1976) நாவல் வாயிலாக டி.செல்வராஜ் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இன்றைய கேரளத்தின் மலையகப் பகுதியில் வாழ்ந்த பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களான தமிழர்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்தார். விடுதலைக்குப்பின் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் அகப்புற வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிதைவுகளையும் மாற்றங்களையும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் டி.செல்வராஜின் 'மூலதனம்' என்ற நாவல்.1982 ஆண்டு வெளிவந்தது.பொருளாதார காரணிகளால் தமிழ்ச்சமூகத்தின் குடும்ப உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இந்நாவல் பதிவுசெய்தது.

வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய டி.செல்வராஜின் நீதிமன்ற வாழ்க்கை அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'அக்னி குண்டம்' நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ் காலனிய நீதிமன்ற நடைமுறைகள் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதையும் குடியாட்சியின் தூணாக இருக்கவேண்டிய நீதித்துறையில் ஊழல் மலிந்திருப்பதையும் இந்நாவலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்ற தோல்

திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையினை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக 'தோல்' 2010 ஆண்டு நாவல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நாவல் தமிழக அரசின் விருதினை 2011ஆம் ஆண்டும் சாகித்திய அகாதெமி விருதினை 2012 ஆம் ஆண்டும் பெற்றுள்ளது.

'தோல்' நாவல், திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினையும் அப்போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் தலைமறைவு வாழ்க்கையினையும் எடுத்துரைக்கின்றது. சுண்ணாம்புக் குழிகளில் இறங்கி வேலை பார்ப்பதால் கைகால்கள் அழுகியும் தோலிலுள்ள மயிர்களை நீக்குவதன்மூலம் தோல் தூசிகளின் மாசுகளுக்கு ஆட்பட்டு இளைப்பு நோய்க்குப் பலியாகியும் மாண்டுபோன, முதலாளிகளின் 'முறி' அடிமைகளாக இருந்த தொழிலாளர்களின் எழுச்சிமிக்க போராட்ட வாழ்வை நாவலின் முற்பகுதி சித்திரிக்கின்றது. சின்னக்கிளி என்ற பச்சிளம் பெண்ணைத் தோல் தொழிற்சாலையில் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கிய தொழிற்சாலை முதலாளியின் உறவினரை, தோல் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்த்த ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை சேர்ந்த ஒசேப்பு தூக்கி எறிவதிலிருந்து நாவல் தொடங்கும்

ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளி மக்கள், வர்க்க உணர்வுபெற்றுச் சங்கத்தின்வழி ஒன்றிணைந்து போராடி வெற்றி பெறுவது நாவலின் மையக்கருத்தாக கொண்டிருக்கும் . தோல் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்ட பறையர்

சமூகத்தை சேர்ந்தவர்களும் அருந்ததியர்களும் ஒன்றிணைந்து போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் நாவல் இது. தலித்துகளின் அவலங்களை, அவமானங்களை, வேதனைகளைச் சொல்வதைவிட அவற்றிலிருந்து விழிப்புணர்வு பெற்று மீண்டெழுகின்ற வெற்றிகரமான வாழ்வே நாவலில் எடுத்துக்காட்டப்படும்

சிறுகதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தாண்டி சாமி.சிதம்பரனார், ப.ஜீவானந்தம் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை நூல்களாக எழுதியுள்ளார். இவை சாகித்திய அகாடெமியின் வெளியீடுகளாக வெளிவந்துள்ளன. தோழர் டி.செல்வராஜ் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் மற்றும் கலைஞர்கள் சங்கம் ஆகிய இடதுசாரி இலக்கிய இயக்கங்களோடு இணைந்து செயல்பட்டவர். இடதுசாரிகள் இலக்கிய அமைப்பில் ஒன்றிணைந்து செயல்படவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்

1975-இல் செம்மலர் எழுத்தாளர்கள் 32 பேர்கூடி தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் என்கிற அமைப்பைத் தொடங்கியபோது அதில்முன்னணிப் பாத்திரம் வகித்தவர் தோழர் செல்வராஜ்

நாடக ஆசிரியராக

நோன்பு”, “நிழல்யுத்தம்”, “செல்வராஜ் கதைகள்” ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் மலரும் சருகும், தேநீர், மூலதனம், தோல் ஆகிய நாவல்களையும் தந்த செல்வராஜ் பாட்டு முடியும் முன்னே, யுக சங்கமம் போன்ற முழுநீள நாடகங்களையும் எழுதினார். ‘பாட்டு முடியுமுன்னே..’ நாடகத்துக்குப் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள் எழுதினார். திரைப்பட நடிகர் டி.கே.பாலச்சந்திரன் தன்னுடைய மக்கள் நாடக மன்றத்தின் மூலம் அந்நாடகத்தைத் தமிழகம் எங்கும் எடுத்துச் சென்றார். அந்த நாட்களிலேயே சாதி, மத மறுப்புத்திருமணம் செய்தவர்.

“சாகித்ய அகாடமி விருதை விட, எந்த வர்க்கத்திற்காக நான் எழுதுகிறேனோ, அந்த உழைப்பாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கைத்தட்டல்கள்தான் எனக்கு மிகப் பெரிய அங்கீகாரம்” என்றவர்.

வழக்கறிஞராகவும் உழைக்கும் மக்களின் பல்வேறு வழக்குகளை நடத்திக் கொடுத்தவர்.இறக்கும்வரை எழுதிக்கொண்டே இருந்த படைப்பாளியான டி செல்வராஜ் டிசம்பர் 20, 2019 நாள் 81 வது வயதில் மரணமடைந்தார் அவரது முதலாம் ஆண்டு நினைவு நாள் இன்று.

டி.செல்வராஜின் தோல் நாவல் வரலாறும் எதார்த்தமும்

பா.ஆனந்தகுமார்

https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=23667:2013-04-24-09-19-16&catid=1583:2013&Itemid=829

“மலரும் சருகும்” நாவல் வழி தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் பரவலான அறிமுகத்தைப் பெற்ற டி.செல்வராஜ், நெல்லை மாவட்டத்தின் தென்பகுதியில் உள்ள தென்கலம் என்னும் சிற்றூரைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். அதனை ஒட்டியுள்ள மாவடி கிராமத்தில் டேனியல் - ஞானம்மாள் தம்பதியினருக்கு 14. 1. 1938 அன்று மகனாகப் பிறந்தவர். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த டி.செல்வராஜின் மூதாதையர்கள், தேவிகுளம், மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களில் கங்காணி களாக இருந்தனர். திருவிதாங்கூர், கொச்சி சமஸ் தான அரசு பள்ளிகளில் கல்வி பயின்று, நெல்லை ம.தி.தா. இந்துக் கல்லூரியில் (1959) பி.ஏ. பொருளா தாரம் பயின்றார். சென்னைச் சட்டக்கல்லூரியில் (1962) இளநிலை

சட்டம் பயின்றார். கல்லூரியில் படிக்கின்ற காலகட்டங்களில் இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தோடு தொடர்புகொண்டார்.

தோழர் ப.ஜீவானந்தத்திற்கு நெருக்கமாக இருந்த டி.செல்வராஜ், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வார இதழான 'ஜனசக்தி'யில் சில காலம் பணியாற்றினார். அந்த இதழில் அவரது முதல் சிறுகதை வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சாந்தி, சரஸ்வதி, தேசாபி மானி (இலங்கை), பிரசண்டவிகடன், நீதி, சிகரம், தாமரை, செம்மலர், தீபம் ஆகிய இதழ்களில் அவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. 'இடதுசாரி இயக்கச் சார்புடைய இளம் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத் தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராகத் திகழ்ந்தார். பாட்டாளி மக்களின், குறிப்பாக, பள்ளர் சமூகத்தைச் சார்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை யினைத் திறம்படத் தமது கதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்' என்று செக் நாட்டுத் தமிழறிஞர் கமில்சுவலபில் தனது 'தமிழிலக்கிய வரலாறு' நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1973).

நோன்பு (1960) டி.செல்வராஜின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். டி.செல்வராஜ் கதைகள் என்னும் இரண்டாவது தொகுப்பு (1994) கிறித்துவ இலக்கியச் சங்கம் வாயிலாக வெளிவந்தது. நிழல் யுத்தம் (1995) அவரது மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுப் பாகும். டி.செல்வராஜ் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறு கதைகளை எழுதியுள்ளார். சிறுகதைகள் மட்டு மின்றி நாடகங்களையும், ஓரங்க நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது யுகசங்கமம் (1968), பாட்டு முடியும் முன்னே ஆகிய இரண்டு நாடகங்கள் தமிழகத்தில் உள்ள முக்கிய நகரங்களில் இடது சாரி இயக்க மேடைகளில் அரங்கேற்றம் செய்யப் பட்டன. என்.என். கண்ணப்பா, டி.கே. பாலச்சந்தர் உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற நாடகக் கலைஞர்கள் அவற்றில் நடித்துள்ளனர்.

தமிழில் தொழிலாளர் (நெசவாளர்) வாழ்க்கையினை முதன்முதலில் படம் பிடித்துக்காட்டிய நாவல், தொ.மு.சி ரகுநாதனின் பஞ்சம் பசியும் (1953) ஆகும். தமிழில் வெளிவந்த முதல் சோஷலிச எதார்த்தவாத நாவல் இதுவாகும். இதனை அடியொற்றி நிலத்தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினைச் சித்திரித்துக் காட்டிய நாவல் டி.செல்வராஜின் மலரும் சருகும் (1967) என்பதனைக் கைலாசபதி உட்பட பல திறனாய் வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

இந்நாவல் நெல்லை மாவட்டத்தில் இந்திய விடுதலைக்குப் பின் நடைபெற்ற 'கள்ளமரக்கால்' ஒழிப்புப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலத்தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் எழுச்சியைக் காட்டியுள்ளது. இதன் பின்னர் தேவிகுளம், பீர்மேடு, மூணாற்றில் வாழும் காப்பி, தேயிலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை இன்னல்களையும் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் தேநீர் (1976) நாவல் வாயிலாக டி.செல்வராஜ் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். விடுதலைக்குப்பின் நடுத்தரவர்க்கத்தினரின் அகப்புற வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிதைவுகளை, மாற்றங்களை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் டி.செல்வராஜின் மூலதனம் (1982) வெளிவந்தது. வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய டி.செல்வராஜின் நீதிமன்ற வாழ்க்கை அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அக்னி குண்டம் (1980) நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் களின் வாழ்க்கையினை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக 'தோல்' (2010) நாவல் வெளிவந்துள்ளது. இதற்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட போலிச்சாமியாரான மெய்ஞ் ஞானச்சித்தர் சுவாமிகள் என்கிற கருப்புத்துரையின் மெய்க்கீர்த்தியை விளக்கும் விதத்தில் பொய்க் கால் குதிரை (2011) என்னும் நாவல் அதற்கு அடுத்த

ஆண்டில் வெளிவந்தது. சிறுகதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தாண்டி சாமி. சிதம்பரனார், ப.ஜீவானந்தம் ஆகியோரின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களை நூல்களாக எழுதியுள்ளார்.

இவை சாகித்திய அகாதெமியின் வெளியீடுகளாக வெளி வந்துள்ளன. தோழர் டி.செல்வராஜ் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் மற்றும் கலைஞர்கள் சங்கம் ஆகிய இடதுசாரி இலக்கிய இயக்கங்களோடு இணைந்து செயல்பட்டவர். இவரது யுகசங்கமம் நாடகமும், தோல் நாவலும் தமிழக அரசின் விருதுகளைப் பெற்றவை. தோல் நாவல் அண்மையில் சாகித்திய அகாதெமி விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

'தோல்' நாவல், திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினையும் அப்போராட்டத் திற்கு உறுதுணையாக இருந்த இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் தலைமறைவு வாழ்க்கையினையும் எடுத்துரைக்கின்றது. காலனியாதிக்கக் காலத்தில் இந்தியாவில் தோல் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. வட இந்தியாவில் ஜலந்தர், தில்லி, ஆக்ரா, மும்பை, கோலாப்பூர் ஆகிய வட இந்திய நகரங்களிலும், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், இராணிப்பேட்டை, அம்பத்தூர், சென்னை ஆகிய தென்னிந்திய நகரங் களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தோலை ஊறவைத்தல், முடி நீக்குதல், தரம்பிரித்தல், வெண்மையாக்குதல் (Bleech), பதப்படுத்துதல் போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் தோல் தயாரிக்கப்படுகின்றது. தோல் தொழிற் சாலைகள் தொடங்கப்பட்ட காலங்களில் சுண்ணாம்புக் குழிகளில் நனைய வைத்து, கடுக்காய், பட்டை குழிகளில் ஊறப்போட்டுத் தயாரிக்கப்பட்டன. தற்போது நவீன முறையில் குரோமியம் தோல் தொழிற்சாலைகள் உருவாகிவிட்டன. ஆயின் 'தோல்' நாவல் மரபான தோல்

தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்த்த தொழிலாளர்களின் இன்னல்களைச் சித்திரிக்கின்றது.

சுண்ணாம்புக் குழிகளில் இறங்கி வேலை பார்ப்பதால் கைகால்கள் அழுகியும் மயிர் நீக்குவதன் மூலம் தோல் தூசிகளின் மாசுகளுக்கு ஆட்பட்டு இளைப்பு நோய்க்குப் பலியாகியும் மாண்டுபோன, முதலாளிகளின் 'முறி' அடிமைகளாக இருந்த தொழிலாளர்களின் எழுச்சிமிக்க போராட்ட வாழ்வை நாவலின் முற்பகுதி சித்திரிக் கின்றது.

சின்னக்கிளி என்ற பச்சிளம் பெண்ணைத் தோல் தொழிற்சாலையில் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கிய தொழிற்சாலை முதலாளியின் மைத்துனன் முஸ்தபா மீரான் பாயை, தோல் ஷாப்பில் வேலை பார்த்த ஆசீர்வாதச் சாம்பான் மகன் ஓசேப்பு தூக்கி எறிவதிலிருந்து நாவல் தொடங்குகின்றது. அதன் பின்னர் தனது பிறந்த மண்ணான பாண்டிச்சேரிக்கு இரயில் வண்டியில் தப்பிக்க முயன்ற போது அவன் தோல்ஷாப் அடியாள் கழுவத் தேவனால் பிடிக்கப்பட்டு கல்தூணில் கட்டப்பட்டு சவுக்கடிக்கு ஆளாகிறான். அப்போது பாதிரியார் இருதயசாமி இடையிட்டு அவனைக் காப்பாற்றுகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களின் விடுதலைக்கான சங்கம் உருவாக்கப்படுகிறது. சங்கத்தின் வழியாகப் போராட்டம் பல இன்னல் களுக்கிடையில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. நாவலின் இறுதியில் தொழிலாளர்கள் தங்களது அடிப்படை உரிமைகளைப் பெறுகின்றனர்.

தோல் நாவல் ஒரு சோஷலிஸ எதார்த்தவாத நாவலாகப் புனைவாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளி மக்கள், வர்க்க உணர்வு பெற்றுச் சங்கத்தின்வழி ஒன்றிணைந்து போராடி வெற்றி பெறுவது நாவலின் மையக்கருத்தாக அமை கின்றது. தோல் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்ட பாண்டிச்சேரியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட பறையர் இனத்தவர்களும் நகரத் துப்புரவுத் தொழிலாளர் களான அருந்ததியர்களும் ஒன்றிணைந்து போராட்டத் தினை முன்னெடுக்கின்றனர். தலித்துகள் தங்களது சாதிய அடையாளங்களை மறந்து வர்க்க உணர்வு

பெறுகின்றனர். தலித்துகளின் அவலங்களை, அவமானங்களை, வேதனைகளைச் சொல்வதைவிட அவற்றிலிருந்து விழிப்புணர்வு பெற்று மீண்டெழு கின்ற வெற்றிகரமான வாழ்வே நாவலில் விரித் துரைக்கப்பட்டுள்ளது. சீக்கியமத இயக்கமான 'கால்சாவை' ஒன்றுபடுத்திய குருகோவிந்தர் 'சிட்டுக் குருவிகளை வல்லூறுகளாக்குவேன்' என்று கூறி யதைப் போல இந்நாவலில் வரும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பெருவலிமையுடன் இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களால் கிளர்ந்தெழச் செய்யப்படுகின்றனர்.

தோல்ஷாப் தொழிலாளியான ஓசேப்பு முதலாளி வர்க்கத்தின் பிரதிநிதியான முஸ்தபா மீரானைத் தூக்கி எறிவது போல், அருந்ததியர்இனத் துப்புரவுத் தொழிலாளி சுப்பவாடன், ஈட்டிக்காரனும் அருந்த தியர் இனப் பெண்களைப் பாலியல் பண்டமாகப் பாவிக்கின்றவனுமான கழுவத்தேவனை நாவலின் இரண்டாம் பாகத்தில் தூக்கி வீசி எறிகின்றான். நாவலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கிடையே உள்ள சமூக முரண்கள் (பறையர், சக்கிலியர்) காட்டப் படுவதுடன் பறையர் இனத்திற்குள்ளான உள் முரண்களும் (தங்கப்பறையன் ஒ வெட்டிப்பறையன்) சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று கிறித்தவ மதத்திற்குள்ளும் சாதிய முரண் இருப்பதையும் (வன்னியக் கிறித்தவர் ஒ தலித் கிறித்தவர்) பஞ்சம் பட்டி 'டவுசர் சர்ச்' வழி காட்டுகிறார்.

'வகை மாதிரி யான சூழல்களில் வகைமாதிரியான கதை மாந்தர் களைப் படைத்துக் காட்டுவதுதான் எதார்த்த வாதம்' (Typicalcharacter in typical situations) என்னும் ஏங்கல்சின் கூற்றிற்கேற்ப, தோல் தொழில் நகரமான திண்டுக்கல் சமூக வெளியின் பகுதி களான பேகம்பூர், தோமையார்புரம், சவேரியார் பாளையம், இராஜக்காபட்டி, நந்தவனப்பட்டி, பஞ்சம்பட்டி என்னும் இடங்கள் நாவலின் கதைக் களங்களாகின்றன. ஓசேப்பு, சுப்பவாடன், இருதய

சாமி; பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்களான வேலாயுதம், சங்கரன்; உழைக்கும் பெண்களான மாடத்தி, சிட்டம்மாள்; தோல்ஷாப் முதலாளி களான சுந்தரம் ஐயர், அசன் இராவுத்தர் ஆகிய அனைத்துப் பாத்திரங்களும் குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிவின் வர்க்க நலனைப் பிரதிபலிக்கும் வகை மாதிரிப் பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மக்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய், தகழியின் தோட்டியின் மைந்தன் ஆகிய நாவல்களைப் போன்று தோல் நாவலிலும் வகை மாதிரிப் பாத்திரப் பண்பு சிறந் திருக்கின்றது. 'தோல்' நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் யாவும் கோர்க்கி குறிப்பிடும் 'ஆன்மாவின் புத்துயிர்ப்பு' பெற்ற பாத்திரங்களாக அமை கின்றன. 'தனிமனிதன் தனது விதியை மக்களுடைய விதியோடு இணைத்து அவர்களுடைய விடுதலை, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றுக்கான போராட்டத்தில் சேரும் போது புத்துயிர் பெறுகிறான்' என்று கோர்க்கி குறிப்பிடுவார். 'தாய்' நாவலில் வரும் தொழிற்சங்கத் தலைவன் பாவெலும் அவனது தாய் நீலவ்னாவும் புத்துயிர்ப்புப் பெற்ற ஆன்மாக்கள். தாய் நாவலின் இறுதியில் ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளால் நீலவ்னா எட்டி உதைத்துத் தள்ளப் படும்போது 'புத்துயிர்க்கப்பட்ட ஆன்மாவைக் கொல்ல முடியாது' என்று சொல்லுவாள். அதே போலத் தோல் நாவலில் வரும் ஓசேப்பும், சுப்ப வாடனும், மாடத்தியும், வேலாயுதமும், இருதய சாமியும் புத்துயிர்க்கப்பட்ட ஆன்மாக்களாகத் திகழ்கின்றனர்.

இத்துடன் சமூகத்தை மாற்றும் போராட்டக் குணம்மிக்க பாத்திரங்களாக விளங்கு கின்றனர். காமுகன் முஸ்தபா மீரானைத் தன் தொடைக்குள் வைத்து அழுத்தித் திணறடித்த மாடத்தியும், முஸ்தபாவினைக் கல்லைத்தூக்கிப் போட்டுக்கொன்ற சிட்டம்மாளும், தோல் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறைசென்று, சிறைக்குள் அடக்குமுறையினை எதிர்த்துப் போராடி மரித்த அக்னிஸ்மேரி, ஓசேப்பின் வளர்ப்புத்தாய் தாயம்மாள், அவனது காதலியான

அருக்காணி உட்பட அனைத்துப் பெண் பாத்திரங்களும் வீரம் செறிந்த போராட்டப் பண்புகொண்ட பாத்திரங் களாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தோல்ஷாப் தொழிலாளர்களின் போராட்டத் திற்குப் பின்புலமாக இருக்கும் இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் தலைமறைவுக் காலத் தியாக வரலாற்றினை நாவலின் பின்பகுதி விவரிக்கின்றது. இடதுசாரி இயக்கத்தலைவர்களின் தலைமறைவுக் கால வாழ்க்கையைப்பற்றி மலையாளக் கவிதை யிலும், புனைகதையிலும், சுயசரிதையிலும் ஏராளமான இலக்கியப் பதிவுகள் உண்டு.

ஆனால் தமிழில் 'தோல்' நாவலே முதல் இலக்கியப் பதிவாக அமைந்துள்ளது. தொழிற்சங்கம் அமைத்துப் போராடுவதிலுள்ள அனுபவங்களை விட இன்னல்களை விவரிக்கும் இப்பகுதியில் சங்கரன், வேலாயுதம், கந்தசாமி, பிரதர் தங்கசாமி ஆகியோர் முதன்மைப் பாத்திரங்களாக வருகின்றனர். இராமாயணத்தைப் பற்றி விமர்சன நூல் எழுதிய வக்கீல் சுந்தரேச ஐயரின் மகனான சங்கரன் தொழிற்சங்கத்தைக் கட்டமைப்பதில் பின்புலமாகச் செயல்படுகின்றார்.

உயர்சாதியான பிராமணச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த சங்கரன் தனது பூணூலை அறுத்தெறிந்து சேரி மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து அவர்கள் கொடுத்த தோலில் ஒட்டியிருக்கும் கொழுப்பையும், குச்சிக் கிழங்கையும் உண்கிறார். தான் பிறந்த உயர் வர்க்கத்திலிருந்து விலகி 'வர்க்கநீக்கம்' பெற்று உழைக்கும் வர்க்கத்தோடு தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்; பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகி இறந்துபோன சின்னக்கிளியின் பிணத்தை உயர்சாதியினர் தங்கள் தெருவழியாகத் தூக்கிச் செல்ல மறுக்கும்போது சப்கலெக்டர் வாட்சன் துரையுடன் இணைந்து அப்பிணத்தைத் தன் தோளில் தூக்கிச் செல்கிறார். இவரைப் போன்று சுருட்டுக் கம்பெனித் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைத்த தோழர் வேலாயுதம் தோல் தொழிற்சாலைத் தொழி லாளர்களின் போராட்டத்தில் களமிறங்கி, காவல் துறையினரின் அடி உதைக்கு ஆளாகி,

பற்கள் உடை பட்டுத் தெருவில் நாய்போல் சங்கிலியால் இழுத்துச் செல்லப்படுகின்றார்.

1948 - 1953 காலகட்டத்தைய (தலைமறைவுக்காலம்) இடதுசாரி இயக்கத்தின் இரத்தம் தோய்ந்த வரலாறு இந்நாவலில் உயிர்ப் புடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலில் வரும் வெள்ளைத்துரையும், தேவசகாயமும் அன்றைய அடக்குமுறை சார்ந்த காவல்துறை அதிகார வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக நாவலில் காட்டப் படுகின்றனர். சட்டத்தை மதிக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் நேர்மையான நீதிபதியாக தேவயிரக்கம் காட்டப்படுகின்றார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சாதிய அடையாளங்களை மறந்து ஒரே வர்க்கமாகத் திகழ்வதைப் போல் தோல்ஷாப் முதலாளிகளான சுந்தரம் ஐயர், வரதராஜ நாயுடு, அசன் ராவுத்தர் ஆகியோர் தங்கள் சாதிமத அடை யாளங்களை மறந்து ஒரேவர்க்கமாகச் செயல்படு கின்றனர். இரண்டாம் உலகப்போர், போர்க்காலப் பஞ்சம், அரிசிப் பதுக்கல், இந்திய விடுதலை, அதனைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடும் சுயமரியாதை இயக்கம் (எண்ணெய்க் கடை வீரபத்திரநாடார்) ஆகிய சமகாலச் சமூக நிகழ்வுகளும் நாவலின் பிற்பகுதியில் தெளிவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

1930-60 காலகட்ட திண்டுக்கல் நகர வரலாறு, தமிழகச் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வரலாற்றுடனும், உலக வரலாற்றுடனும் நாவலில் இணைந்து செல் கிறது. எனவே தோல் தொழிற்சாலை தொழிலாளர் களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தனியாகச் சித்திரிக்கப் படாமல் ஒட்டுமொத்தச் சமூக இயங்கியல் பார் வையில் படம்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் விளைவால் ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை, ஊக்கத்தொகை ஆகியவற்றைப் பலனாகப் பெறுகின்றனர். இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களாக நாவலில் சித்திரிக்கப்படும் சங்கரன், மதன கோபால், கந்தசாமி ஆகியோர் முறையே தமிழக இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களான தோழர் ஏ. பாலசுப்பிரமணியம்,

தோழர் மதனகோபால், தோழர் மணலி கந்தசாமி ஆகியோரின் வார்ப்புக்களாக அமைந்துள்ளனர்.

தோழர் ஏ. பாலசுப்பிரமணியத்தின் தந்தையும் பெரியாருடன் தொடர்பு வைத்திருந்த இராமாயண விமர்சன நூலை எழுதியவருமான வழக்கறிஞர் அமிர்தலிங்கய்யர்தான், நாவலில் சங்கரனின் தந்தையாக வழக்கறிஞர் சுந்தரேச ஐயராக வார்க்கப்பட்டுள்ளார். திண்டுக்கல்லில் தோல் தொழிலாளர் சங்கத்தைக் கட்டியமைக்க உறுதுணையாக நின்ற தோழர் எஸ்.ஏ. தங்கராஜ் இந்த நாவலில் வரும் ஒசேப்பு, பிரதர் தங்கசாமி முதலான பல பாத்திரங்களில் ஊடாடி நிற்கிறார். ஒன்றுபட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலிலும் 1963ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர் தலிலும் நின்று வெற்றிபெறுவதோடு நாவல் நிறை வடைகிறது. நாவலின் இறுதியில் உயர்வர்க்கத்தைச் சார்ந்த கணேச ஐயரின் நகர சபைத் தலைவர் பதவி யினை அடித்தட்டு வர்க்கத்தைச் சார்ந்த முறியடிமை யாக இருந்த ஆசீர்வாதச் சாம்பான் மகன் ஒசேப்பு கைப்பற்றுகிறான். தோழர் வேலாயுதம் சட்ட சபைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று எம்.எல்.ஏ. ஆகின்றார். சமூக அரசியல் அதிகாரம் கைமாறு வதையும் அதில் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் அமர் வதையும் நாவல் காட்டுகின்றது. ஓடுக்கப்பட்ட சமூக மக்களின் வெற்றிக்குக் காரணமான தொழிற்சங்கத்தின் உருவாக்கத்தில் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் உறுப்பினர் நரசிம்ம பாரதி, கிறிஸ்துவப் பாதிரியார் இருதயசாமி, பிரதர் தங்கசாமி, முஸ்லிம் லீக்கைச் சேர்ந்த சவுகத் அலி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கரன் ஆகிய அனைத்து அரசியல் தரப்பினரும் பங்கேற்கின்றனர்.

இடதுசாரி இயக்கம் என்பது அனைத்துத் தரப்பினரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த இடது முன்னணியாகக் காட்சியளிக்கிறது. இத்தகைய விரிந்துபரந்த இடது முன்னணியே முற்போக்குப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் இன்றைய தேவையென வரலாற்றறிஞர் கே.என். பணிக்கர் சுட்டுகிறார். "புரட்சி எல்லாரும் உற்சாகத்தோடு

நடத்தவேண்டிய ஒரு விழாவன்றோ" என்று மலையாளக் கவிஞர் குஞ்சுண்ணி கூறியதைப் போன்று நாவலில் புரட்சி சகல தரப்பினராலும் உற்சாகத்துடன் வரவேற்கப்படுகின்றது. பரேடு மைதானத்தில் தொழிற்சங்கக் கொடியை சங்கரன் ஏற்றுகிறபோது, தோழர் வேலாயுதம் முஷ்டியை உயர்த்தி, 'இன்குலாப் ஜிந்தாபாத்' என முழக்க மிடுகிறார்.

கணேசய்யர் 'போலோ மகாத்மா காந்திக்கு ஜே' என்று முழங்குகிறார். பேராயர் முழந்தாளிட்டு 'ஆமென்' சொல்கிறார். நரசிம்ம பாரதி 'பறையருக்கு மிங்குதீயர்' என்ற பாரதி பாடலை உரக்கப்பாடுகிறார். புரட்சிக் கொடி யேற்றும் போதும், உரிமைக்காக ஊர்வலம் போகும் போதும் மக்களுக்கு சாதி, மதம் ஒருபோதும் தடையாக இருக்கவில்லை. தொழிற்சங்கம் அரசியல் சார்ந்த நிகழ்வுகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது சமூக மாற்றத்திலும் அக்கறை செலுத்தும் அமைப் பாகத் திகழ்கிறது.

நாவலாசிரியர் நாவலில் இடம் பெறும் பல்வேறு சமூக வர்க்கப் பிரிவினரை அவரவர் நியாயங்களோடு படம்பிடித்துக் காட்டி யுள்ளார். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவின் நியாயத்தை ஒங்கி ஒலிக்காது பல குரல்களையும் அவற்றின் நியாயங்களையும் நாவலில் சமமாகச் சித்திரித் துள்ளார். நாவலின் மொழி மக்களின் உணர்ச்சி களையும், ஆவேசங்களையும் வெளிப்படுத்தும் எதார்த்த நடையில் வட்டார வழக்குகளை உள்ளடக்கி அமைந்துள்ளது. சமூக அரசியல் வரலாற்றைப் பதிவுசெய்து ஆவண நாவலாகத் திகழும் இந் நாவல், சோஷலிஸ எதார்த்தவாதப் புனைவாக அமைந்துள்ளது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் எதார்த்த வாதம் வீறுடன் மறு எழுச்சி பெற்றமைக்கு இந் நாவல் சிறந்த சான்றாகத் திகழ்கிறது.

துணைநூற்

பட்டியல்

1. கே.என். பணிக்கர், இந்தியாவில் முற்போக்குப் பண்பாட்டு

இயக்கம், தமிழில் பா.ஆனந்தகுமார், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஜூன்-2012.

நாவல்கள்:

1. டி.செல்வராஜ் 'மலரும் சருகும்', மல்லிகைப் பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப- 1967, சித்திரை நிலவு, மதுரை, 3ஆம் பதிப்பு, செப்- 2003.

2. டி.செல்வராஜ் 'தேநீர்', கவிதா, சென்னை, மு.ப-1976, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2ஆம் பதிப்பு- 2008.

3. டி.செல்வராஜ் 'அக்னிகுண்டம்', கிறித்தவ இலக்கிய சங்கம், சென்னை, மு.ப- 1985.

4. டி.செல்வராஜ், 'மூலதனம்', பூக்கூடை பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப- 1982.

5. டி.செல்வராஜ், 'தோல்', நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, மு.ப- 2010.

6. டி. செல்வராஜ், 'பொய்க்கால் குதிரை', இமயப் பதிப்பகம், நாகப்பட்டினம், மு.ப- 2011.

கதைகள்:

1. டி.செல்வராஜ், 'நோன்பு' மு.ப- 1960, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. 2ஆம் பதிப்பு, ஆகஸ்ட்- 2005.

2. டி.செல்வராஜ், 'டி.செல்வராஜ் கதைகள்', கிறித்தவ இலக்கிய சங்கம், சென்னை, மு.ப- 1994.

3. டி.செல்வராஜ், 'நிழல் யுத்தம்', நர்மதா, சென்னை, மு.ப- 1995.

நாடகம்:

1. டி.செல்வராஜ், 'யுகசங்கமம்', மல்லிகை, சென்னை, மு.ப-1979

டி.செல்வராஜ் எழுதிய தோல் நாவல்

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

https://www.keetru.com/index.php?option=com_content&view=article&id=15765&Itemid=139

முற்போக்கு இலக்கிய முகாமின் முகமாகத் திகழ்கிற நாவலாசிரியர் டி.செல்வராஜ், தனது முதல் நாவலாக 'மலரும் சருகும்' தந்தார். இன்றைக்கு வாசிக்கிற வாசகருக்கும் புதிய அனுபவத்தையும், வசீகரத்தையும் வழங்கத்தக்க கலைத்தரமிக்க வீர்யமான படைப்பாகும் அது. தமிழிலக்கியத்தின் முதல் தலித் நாவல் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு, கல்வெட்டு ஒவியத்தைப்போல நிலைத்த பேருண்மை.

தேநீர், மூலதனம், அக்கினிக் குண்டம், ஜீவா என்ற படைப்பிலக்கிய நூல்கள் வழியாக பயணப்பட்ட படைப்பாளி, இப்போது தோல் என்ற 695 பக்க நாவலாக வெளிப்பட்டிருக்கிறார்.

நாவலுக்கு ஆழமும் அடர்த் தியுமான விரிவுமிக்க ஒரு முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். வர்க்க அரசியல் போராட்டத்தில் முழுமையாக தீவிரப்பட்ட கம்யூனிஸ இயக்கம், சாதிய எதிர்ப்பு உள்ளிட்ட சமூக நீதிக் கான அரசியல் போராட்டம் நடத்தாமல் விலகி நின்று துரோகமிழைத்திருக்கின்றது என்று உள்நோக்கத்துடன் இலக்கிய அறிவு ஜீவிகளால் கூறப்பட்டு வருகிற அவதூறுக் கான ஆற்றல் மிகு - நேர்மைமிகு பதிலுரையாக அமைந்திருக்கிறது, அந்த முன்னுரை.

கதையின் களங்கள் முற்றி லும் தனித்துவமிக்கது. தோல் ஷாப் என்னும் கொதிக்கும் சுண்ணாம்புக் குழிக்குள் தோல் களை முக்கி நனைத்தெடுக்கிற மனிதர்கள். கொதிக்கும் சுண்ணாம்புக்குள் வெந்து மடிய வேண்டிய கொடூரமான பணிகள். மூட்டை கட்டி புழுக்கமான தோல்களின் நாற்றம். அதில் இணுக்குகளாகத் தொங்குகிற சதைத்துளிகளின் நெடி. உதிர்ந்து மலையெனக் குவிந்துகிடக்கும்.

ரோமங்களை கூட்டியள்ளி ஒதுக்குகிற பெண்கள். மணிக் கணக்கோ-இரவு பகல் கணக் கோ பார்க்காமல்கொத்தடிமைக் கூலிகளாக உழைக்கிற பணியாட்கள். நோய்களும் சாவுகளும் மலிந்த தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள். ஆயிரத்துக் கும் ஐநூறுக்கும் பாண்டுப் பத்தி ரத்தில் கைநாட்டு போட்டு விட்டு, தங்கள் உடலையும் உரிமைகளையும் தாரை வார்த்து விட்டு, எல்லாவிதக் கொடுமை களுக்கும் உடன்பட்டவர்கள். கொத்தடிமைகளாக மிதியுண்டு, எல்லா வகைச் சுரண்டல் களுக்கும் மௌனமாகப் பலி யாகின்ற வர்கள்.

இவையெல்லாம் விவரணை விவரிப்புகளாக வரவில்லை. எழுத்தோவியமாக நிகழ்த்தப் படுகிற சம்பவச் சித்தரிப்புகளின் களங்களாகவும், பின்புலங்களா வும் வருகின்றன.

தோல் ஷாப்பில் சகலரின் பிரியத்துக்கும் உரிய - நேற்று சடங்கான அழகான இளமஞ்சள் குமரி சின்னக்கிளி. அவளை தோல்ஷாப் மேற்பார்வை யாளன் முஸ்தபா, மிருகத்தன மாகவும் மூர்க்கமாகவும் பகிரங் கமாக சீரழித்து சிதைத்துக் குதறி யெடுக்கிறான். கதறிக் கதறி மரணமடைகிற சின்னக்கிளிக் காக எல்லோரும் இரக்கப்பட்டு கலங்கினாலும், தடுக்க முன்வரத் தைரியமில்லை. அடிமைகளில் ஒருவனான ஓசேப்பு பயச் சுமை யை உதறியெறிந்து விட்டு ஆவே சத்தில் முஸ்தபாவை அடித்துச் சாய்க்கிறான்.

சின்னக்கிளியின் இசைவோடு தன்னைத் திறந்து கொள்கிற நாவல், நம்மை விரல் பற்றி தோழமையுடன் ஒரு நீள் பயணத்தில் அழைத்துச் செல்கிறது.

உடல் கிழிந்து மரணமடைந்த சின்னக்கிளியைப் பார்த்து காலனியே கதறியழுகிறது. எரிப் பதற்காகக் கண்ணீரும் கம்பலை யுமாக சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டு போக விடாமல், பாதையை மறிக்கிறது!

ஊர்ச்சாதியினர். கம்புக்கத்தியு மாக நிற்கிற அவர்கள். சேரி மக்களின் உரிமைக்காக வாதாடு கிற சுந்தரேச அய்யர், தமது இளம் வக்கீல் மகன் சங்கரனை அனுப்ப... சேரிப் பெண் பிணத்தைத் தூக்குவதற்கு ஒரு பிராமணன் போனதால் ஆசாரமே கெட்டு விட்டதாக முறுக்கித் திமிறுகிற சனாதனி கள். சனாதனத் தடை தாண்டி, சப் கலெக்டர் ஆதரவுடன் பாடையைத் தொட்டுத் தூக்குகிற சங்கரன். உயர்ச்சாதியினரான தாசில்தார், போலீஸார் எல் லாம் பொறுமுகின்றனர்.

நாவலின் துவக்கமே வர்க்கச் சுரண்டலும், சாதிய ஆதிக்கமும் இரண்டறப் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கிற சமூகச் சித்தரிப்புடன் துவங்குகிறது.

நாவலின் பிரதானம் எது? தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சி வரலாறா? தொழிலாளர்களின் மனமும், செயல்பாடும் இயங்கு திசையின் வரலாறா? தொழிற் சங்க இயக்க வரலாறா? சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறா? அனைத்துச்சாதி முதலாளிகளும் ஒன்றிணைந்து, காவல்துறையை ஏவல் துறையாக்குகிற வரலா றா? இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின்போது தொழிற் சங்க அரசியலின் செயல்பாட்டு தனித் துவ வரலாறா? தோல் ஷாப் முதலாளிகளும் பிற செல்வந்தர் களும் தாறுமாறாக ஊதிப் பெருத்த வரலாறா? கம்யூனிஸ இயக்கம் சேரியிலும் ஷாப்களி லும் அரும்பி மலர்வுற்ற வரலா றா? அடிமைப் பட்டுக் கிடந்த மக்கள் ஆர்ப்பரித்து, அமைப் பாக திரளுகிறபோது, நகரையே மாற்றியமைக்கிற ஆற்றல் பெறு கிற சமூக வர்க்க அரசியல்

வரலாறா? சாதி கடந்த காதல்களின் வரலாறா? பாண்டிச்சேரிப் பறையர்களுக்கும் பாண்டி நாட்டுப் பறையர்களுக்குமான உள் முரண்பாட்டு வரலாறா? பறைச் சாதித் தொழிலாளி களுக்கும், அருந்ததித் தொழி லாளிகளுக்கு மிடையிலான பேத உணர்ச்சியும், ஒற்றுமை உணர்வுமான வரலாறா?

இவற்றில் எதிலிருந்தும் எதை யும் பிரித்தெடுத்துவிட முடியாத அளவுக்கு ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக உள்பிணைப்புற்று பின்னிக் கிடக் கிற சகல கேள்விகளின் சங்கம வரலாறே இந்த நாவல்.

நாவலில் ஓர் இதிகாசப் பண்பு இருக்கிறது. ஒரு குறிப் பிட்ட நகரத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியின் வாழ்க்கையை யும், மனிதர்களையும், நிகழ்வு களையும், உள் முரண்பாட்டு வளர் நிலையையும் காட்சிப் படுத்தி உணர்த்திக் கொண்டே பயணப்படுகிற நாவல், முஸ்த பாவை அடித்துச் சாய்க்கிற ஓசேப்பு என்ற அடிமை, உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள தப்பித்தோட முயன்று, முடியா மல் முதலாளிகளின் அடியாள் கழுவத்தேவனிடம் சிக்கிக் கொண்டு, சித்திரவதைப் படு கிறான். உடல் கிழிபடுகிற அந்த ஓசேப்பு இடையில் எப்படி யெப்படியோ மாற்றம் பெற்று, இறுதியில் என்னவாக பரிணமிக் கிறான் என்பது சமூகவியல் அரசி யலின் பேராச்சரியம்.

சனாதனத் தடை தாண்டுகிற இளம் வக்கீல் சங்கரனின் மனத்துணிவையும் உயர் மானுடப் பண்பையும் கண்டு உடன் வந்து, பின் தொடர்கிற வேலாயுதம் பின்னாளில் என்ன வாக பரிணமிக்கிறார் என்பது வும் பேராச்சரியமான அதிசயம்.

சங்கரனைக் கொல்ல வந்த சந்தனத்தேவன் மன உலகம். அகவாழ்வின் உள் அவமானம். நம்பிக்கிடக்கிற தாயின் அவல ஓலம். தொழிற்சங்கத்தின்- மக்க ளின் காவல் தெய்வமாக உயர் கிற சந்தனத்தேவன். இம் மாதிரி பரிணாமம் கொண் டெழுகிற சாகாத பாத்திரங்கள் நாவல் நெடுகிலும் உயிர் வாழ்கின்ற னர். இதுவும் இதிகாசக் கூறு தான். நாதியற்ற தாயம்மா...

ஆசீர்வாதத்துக்கு நாதியாகி, ஓசேப்பின் வளர்ப்புத் தாயாகிற வளர்நிலை. கந்துவட்டிக்கார னால், நடுத்தெருவில் அம்மண மாக்கப்படுகிற வீராயியின் அவலம், அவளே பின்னாளில் ஒரு போர்ப் படைக்கே தலை மை தாங்குகிற வீராங்கனை யாகிற பரிணமிப்பு, ஒரு நாயக்க ருக்கு வைப்பாட்டியாக வாழ் கிற மானமிகு சிட்டம்மா, முஸ் தாபாவைக் கொன்று தீர்க்கிற தீரமும், நாயக்கரையும் காவலதி காரியையும் மீறிக் கொண்டு தானே கொன்றதாக நீதிமன்றத் தில் உண்மை பேசி, தொழிற் சங்க நல்லவர்களைக் காப்பாற்று கிற நேர்மை.

பார்த்த பெண்களையெல் லாம் சூறையாடிச் சுவைப்பதில் வெற்றி பெறுகிற முஸ்தபாவை அடித்துச் சாய்த்து, அவமானப் படுத்தித் தோற்கடிக்கிற மான மிகு வீரப்பெண் மாடத்தி...

ஓசேப்புக்கும், அருக்காணிக் கும் இடையில் பூக்கிற காதல் - அவர்கள் இருவருக்கும் லபிக் கும் வாழ்க்கை - அதையும் பாண்டிச்சேரி பறையர், பாண்டியப் பறையர் என்ற பேதத்தையும் தாண்டி உயிர் பெறுகிற தாம்பத்யமும் காத லும் தனித்துவ உயிர்ச் சிற்பம். பொட்டுக் கட்டி, தாசி குலமான வடிவாம்பாளுக்கும், தோழர் சங்கரனுக்குமிடையில் பூக்கிற அறிவார்ந்த காதலும், அவற் றுக்கு நேர்கிற சனாதனத் தடை களும், அதைக் கடந்து ஜீவத் துடிப்புடன் நிஜமாகிற திரு மணம் தனிச் சிறப்பான கல் லெழுத்துக் காவியம். பிராமணச் சனாதனியான அம்புஜத்தம் மாளின் மன மாற்றம் மிகுந்த இயல்புத் தன்மையுடன் இருக் கிறது.

பரமசிவ அய்யர் ஒத்துழைப் புடன் சுந்தரேச அய்யர் வால்மீகி ராமாயணம் உள்ளிட்டு பிற மொழி ராமாயணங்களை யும் உள்வாங்கி, அலசி ஆய்ந்து, ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படுகிற ஆராய்ச்சி நூல்கூட ஒரு பாத்திர மாகிறது. ராமபக்தரை மாற்று கிறது. ராமாயணம் குறித்த புதிய கோணம் தருகிறது.

'வர்ஷிக்கிற'-'திரஸ்கரிக்கிற' போன்ற பழமையாகிவிட்ட சொற்பிரயோகங்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

இந்நாவல், இந்தக் காலத் தில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மார்க்ஸிய இயக்கம் மீதான அவதூறுகளுக்குப் பதில் சொல்கிறது.

அழகாக அச்சிட்டு அழகாக வடிவமைத்த என்.சி.பி.எச். பதிப்பகம், அட்டைப்பட ஓவி யம் தந்த ஸ்ரீரசா பாராட்டத்தக்க வர்கள். இயக்கத்தின் இதயமாக நின்று துடிக்கிற இந்த நாவலைப் படைத்ததன் மூலம், டி.செல் வராஜ், சோசலிச யதார்த்தவாத மார்க்ஸிய அழகியல் கோட்பாட்டின் உறுதி வாய்ந்த-தெளிவு மிக்க முன்னோடிப் படைப்பாளி என்று நிரூபித்திருக்கிறார்.

- மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்

அம்பத்தூர், சென்னை-600098

நூல் அறிமுகம்: டி. செல்வராஜின் “பொய்க்கால் குதிரை”

பா.அசோக்குமார்

<https://bookday.in/d-selvaraj-in-poikkalkuthirai-book-review/>

நூல்: “பொய்க்கால் குதிரை”

ஆசிரியர்: டி. செல்வராஜ்

பதிப்பகம்: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்

பக்கங்கள்: 108

விலை: ₹85

சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்ற “தோல்” நாவலின் ஆசிரியர் டி.செல்வராஜ் அவர்கள் எழுதிய நாவல் என்ற எதிர்பார்ப்பில் இந்த நூலை நூலகத்தில் இருந்து எடுத்து வந்தேன். நூலின்

அணிந்துரையிலேயே இந்நாவல் இதுவரை அவர் எழுதிய நாவல்களிலிருந்து மாறுபட்டது என்ற தகவல் கிடைத்தவுடன் ஆச்சரியப்பட்டேன்.

2011 இல் எழுதப்பட்ட இந்த நீண்ட கதை(?) (எழுத்தாளர் அப்படித் தான் குறிப்பிடுகிறார்) பேசும் காலம் நாற்பது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக இருந்த போதிலும் இன்றளவும் பொருந்துவதாக இருப்பதே இந்நூலின் வெற்றியாக கருதலாம். முழுக்க முழுக்க அங்கதச் சுவையுடன் எழுதப்பட்ட நாவல் என்பதே கூடுதல் சிறப்பு.

கருப்புத்துரை என்ற மெய்ஞ்ஞான சுவாமியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை படர்க்கை நிலையில் பகரும் வண்ணம் இந்நாவலை வடிவமைத்துள்ளார் எழுத்தாளர் அவர்கள். சிருங்காபுரி ஜமீன் வாரிசான கருப்புத்துரை புதரை வண்ணார் இனத்தில் வாழ்ந்து முனிஸ்வரன் அவதாரம் தரித்து மெய்ஞ்ஞான சித்தராக மாறி பெறும் அனுபவங்களே இக்கதையின் சுருக்கமாக கருதலாம்.

கருப்புத்துரை(றை) பெயர்க்காரணத்திற்கான கதையே ஏனானத்தில் துவங்கி நம்மை நகைச்சுவை உணர்வுடன் பயணிக்க வைக்கிறது நாவலின் தொடக்கம். மூடநம்பிக்கைகளைச் சாட அங்கதச் சுவையே சிறந்தது என்பதை நிரூபணம் செய்யும் நூலே இது. கருப்புத்துரையின் ஜனனக்கதை புனைவாகத் தோன்றினாலும் அது பேசும் பாடுபொருள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதே.

புதரை வண்ணார் சமூகத்தின் வாழ்வியல் அவலங்களை மிக காத்திரமாக காட்சிபடுத்தியுள்ளார் எழுத்தாளர். ஊருக்குள் சென்று கஞ்சி கலயத்தில் சோறு வாங்கி சாப்பிடும் பழங்கால வழக்கத்தை கண்முன் கொண்டு வந்து சிந்திக்கத் தூண்டுகிறார். கருப்புத்துரையின் வளர்ப்புத் தாயான ஈனப்பேச்சியின் கற்பு நிலை குறித்த தகவல்கள் மதிப்புமிக்கவை.

வண்ணான்குடியில் வளர்ந்தாலும் சிருங்காபுரி ஜமீன் பரம்பரை என்ற எண்ணத்திலேயே திளைத்து கற்பனை உலகிலேயே சஞ்சாரித்து வாழும் கருப்புத்துரை அடையும் வேதனைகளை

வசை, ஏளனம், அங்கதச் சுவையில் வெளிபடுத்தியுள்ளார் எழுத்தாளர் அவர்கள்.

கருப்புத்துரை என்ற கதாபாத்திரம் வாயிலாக பழங்கால ஜமீன்தார் வாழ்வியல் மற்றும் ஜமீன்தார் முறை ஒழிந்து நிலாச்சுவான்தார்கள் (அய்யண அம்பலம்) பெற்ற முக்கியத்துவம், வட்டித்தொழிலின் வளர்ச்சி(?)யை (லேவாதேவிக்காரர்) சினா தானா சித்திரபுத்திரன் செட்டியார் வாயிலாகவும் அடகு பிடித்து ஏப்பமிடும் கலையை அவர் மனைவி கூத்தநாச்சி ஆச்சி வாயிலாகவும் எடுத்தியம்பிய விதம் கவனத்திற்குரியதே... சமீப காலங்கள் வரை இத்தொழில்கள் கொடிகட்டி பறந்தன என்பது கண்கூடு.

சித்திரபுத்திரன் செட்டியார் மகள் பத்மாவதிக்கும் கருப்புத்துரைக்குமான பகுதிகள் காமக்கிளர்ச்சியை ஊட்டுவதாக தோன்றினாலும் அந்நிகழ்வு பேசும் கருப்பொருள் கருத்தாழமிக்கதே... அந்நிகழ்வு ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களால் சித்திரபுத்திர செட்டியின் வசதி வாய்ப்பின் கைங்கர்யத்தால் கருப்புத்துரை வாழ்வில் ஏற்படும் துயரங்கள் அதிகாரவர்க்கத்தின் சூழ்ச்சியை தோலுரித்துக் காட்டுவதாக உள்ளன.

வறட்சியும் அதனால் ஏற்படும் பஞ்ச நிலையும் அதன்பின் முனீஸ்வரன் வந்து மழை பொழிந்து ஊர் செழிப்பது போன்றவை அமானுஷ்யமாகத் தோன்றினாலும் அக்கொடிய காலத்திலும் வட்டித் தொழிலுக்கு எதிராக சட்டத்திட்டங்கள் கடுமையாக இருந்த போதிலும் செட்டியின் தந்திரத்தால் அவன் தொழில் செழித்து அவன் கொழுத்து திரிந்ததாக காட்டுவது யதார்த்தமான வாழ்வியலின் வெளிப்பாடாகவே அமைந்துள்ளது.

முனீஸ்வரன் , மெய்ஞ்ஞான சித்தராக மக்களால் சித்தரிக்கப்படுவதும் மெய்ஞ்ஞான சபை (சங்கம்) அமைத்து வசூல் வேட்டையில் அய்யண அம்பலம் இறங்குவதும் பட்டித் தொட்டியெல்லாம் சித்தரின் புகழ் பரவுவதும் “எச்சில்” பிரசாதமாக மாறுவதுடன் “எச்சில் பீடி”க்கும் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதான காட்சிகள் வசை வடிவில்

மூடநம்பிக்கைகள் மீது சாட்டையடி சுழற்றும் காட்சி
வடிவங்களாகவே தோன்றுகின்றன.

இந்நாவலில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சமாகக் கருதுவது,
கருப்புத்துரை என்னும் மெய்ஞ்ஞான சித்தர் மேல் எந்த
தவறுமில்லை என்பது மட்டுமே. போலிச் சாமியார் அல்ல...
சாமியாராக மூட நம்பிக்கை மக்களால் சுயநல விரும்பிகளால்
பேராசை பிடித்த நயவஞ்சகர்களால் உருவாக்கப்பட்டவன்
இந்த கருப்புத்துரை என்பதே நிதர்சனம். கருப்புத்துரை எவ்வித
எதிர்ப்புமின்றி மௌனசாமியாக இருந்ததற்கான காரணமே
இந்நாவலின் அடிநாதமாகக் கருதுகிறேன்.

இந்த சித்தகரிப்பும் வண்ணாரக் குடியில் வளர்ந்தாலும் தனது
ஆழ்மனதில் கனன்று கொண்டிருக்கும் ஜமீன் வம்ச உணர்வின்
வெளிப்பாடாக மிக மிக நுணுக்கமாக எழுத்தாளர்
இணைந்தவிதம் பிரமிக்க வைக்கக்கூடியதே. செட்டி வீட்டில்
கொலையுடன் களவு நடப்பதும் அது புரட்சி இயக்கத்தின்
செயலாக இருந்த போதிலும் மெய்ஞ்ஞான சித்தர் பலிகடா
ஆவதும் நாவலின் மீது ஈர்ப்பைக் கூட்டுவதாகவே
அமைந்துள்ளது. சீவலப்பேரி பாண்டி திரைப்படம் ஏனோ
கண்முன் வந்து போனது.

மரணத்தையும் எளிதாக ஏற்றுக் கொள்ளும் கருப்புத்துரை
கதாபாத்திரம் பேசாமலே பேசும் கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும்
தாழ்ந்த குடி மக்களின் வாழ்வியல் சித்திரங்களேயன்றி
வேறேது. வாசலில் நின்று கஞ்சிக் கலயத்தில் சோறு வாங்கிச்
சாப்பிடும் கருப்புத்துரை தனது பிறப்பின் பூர்வீகம் சார்ந்து
ஜமீன்குடி என்ற கற்பனா வாழ்விலே மிதந்து இன்று யார்
வீட்டினுள்ளும் நுழைந்து விரும்பி உண்ணும் நிலைக்காக
மெய்ஞ்ஞான சித்தராக வாழ்வதாக சித்தகரிக்கப்பட்டுள்ள
இந்நாவல் நேரிடையாக பேசும் கருத்துக்களை விட பேசாமல்
நம்மை அதனை நோக்கி நகர்த்துவதில் தன்னிகரற்ற இடத்தை
பெறுவதாக கருதுகிறேன்.

எவ்வித சுணக்கமுமின்றி அங்கதச் சுவையில்
மூடநம்பிக்கையைச் சாடும் இந்த பொய்க்கால் குதிரை நாவல்
ஏழுகால் பாய்ச்சலாக விறுவிறுப்பாக ஓடும் வண்ணம்
அமைந்துள்ளது. வாய்ப்புள்ளோர் வாசிக்க முயலுங்கள்.

இலக்கிய இடம்

பாட்டாளி மக்களின், குறிப்பாக, பள்ளர் சமூகத்தைச் சார்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையினைத் திறம்படத் தமது கதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்' என்று செக் நாட்டுத் தமிழறிஞர் கமில்சுவலபில் தனது 'தமிழிலக்கிய வரலாறு' நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1973). தமிழில் சோஷலிச யதார்த்தவாத அழகியலின் படி எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் ரகுநாதனின் **பஞ்சம் பசியும்**. அடுத்த நாவல் அதேபாணியில் அமைந்த டி.செல்வராஜின் மலரும் சருகும் .

கட்சியின் அரசியல்செயல்திட்டத்தின் அடிப்படையில் சமூகயதார்த்தத்தை மாற்றிப்புகைந்து, மாதிரிக் கதாபாத்திரங்கள் வழியாக ஆசிரியர் எண்ணும் அரசியலை முன்வைக்கும் எழுத்துக்கள் டி.செல்வராஜ் எழுதியவை.

நூல்கள்

சிறுகதை

- நோன்பு (1960)
- டி.செல்வராஜ் கதைகள் (1994)
- நிழல் யுத்தம் (1995)

நாடகங்கள்

- யுகசங்கமம் (1968)
- பாட்டு முடியும் முன்பே (1969)

நாவல்கள்

- மலரும் சருகும் (1967)
- தேநீர் (1976)
- அக்கினிகுண்டம் (1980)
- மூலதனம் (1982)
- தோல்(2010)
- பொய்க்கால் குதிரை (2011)

வாழ்க்கை வரலாறு

- சாமி சிதம்பரனார்
- ப.ஜீவானந்தம்

நேர்காணல்

01] <https://www.sbs.com.au/language/tamil/ta/podcast-episode/interview-with-d-selvaraj/vqtggxdj7>

02] <https://www.dinamani.com/weekly-supplements/dinamani-kathir/2012/apr/22/%E0%AE%A8%E0%AF%87%E0%AE%B0%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%BE%E0%AE%A3%E0%AE%B2%E0%AF%8D-%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%B2%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%9F%E0%AF%88%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D-%E0%AE%8E%E0%AE%A9%E0%AF%8D%E0%AE%B1%E0%AF%81%E0%AE%A8%E0%AE%BF%E0%AE%A9%E0%AF%88%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AF%8D%E0%AE%B2%E0%AF%88-487874.html>

காணொளிகள்

01] திண்டுக்கல் இலக்கிய நிகழ்வு 3 எழுத்தாளர் டி செல்வராஜ் அவர்களின் தேநீர் நாவல் குறித்த கலந்துரையாடல்
<https://www.youtube.com/watch?v=MtYkpmDP5qM> [11:23]

பிரபல எழுத்தாளர் டி. செல்வராஜ் எழுதிய புகழ்பெற்ற தமிழ் நாவல் 'தேநீர்'. மேற்கு மலைப் பகுதியில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் ஒட்டுமொத்த வாழ்வியலையும், அவர்களின் உரிமைப் போராட்டங்களையும் இந்நாவல் மிக அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளது. நாவலின் பின்னணி

- **கதைக்களம்:** சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களின் பிடியில் இருந்த மலைப்பிரதேச தேயிலைத் தோட்டங்கள்.
- **மையக்கதை:** அடக்குமுறைகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் ஆளாகும் எஸ்டேட் தொழிலாளர்களின் அவலநிலை மற்றும் அவர்கள் தங்கள் உரிமைகளுக்காகத் திரண்டு நடத்தும் போராட்டங்கள்.

சிறப்பம்சங்கள்

- **யதார்த்த சித்தரிப்பு:** தொழிலாளர்களின் ஏழ்மை, முதலாளிகளின் கொடூரம் மற்றும் அவர்களின் சமூக வாழ்க்கை தத்ரூபமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- **திரைவடிவம்:** இந்நாவலின் தாக்கத்தால் 1984-ஆம் ஆண்டு 'ஊமை ஜனங்கள்' என்ற திரைப்படம் வெளியானது.
- **பதிப்பகம்:** இந்த நாவல் [நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்](#) மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

டி. செல்வராஜ் எழுதிய 'தேநீர்' நாவலின் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் அதன் வரலாற்றுப் பின்னணி குறித்த ஒரு கண்ணோட்டம்:

தேநீர் | Theneer - Book | டி. செல்வராஜ் | Pushpanathan Arumugam

<https://www.youtube.com/watch?v=XuCpioEaySo> [10:41]

இந்த நாவல் எழுந்த கால கட்டத்தில் மேற்கு மலைப் பகுதியில், தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஏற்பட்டிருந்த நிலை அது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்துவிட்ட போதும் பிரிட்டிஷ் பகாசுரக் கம்பெனியின் பிடியில் இருந்த எஸ்டேட்டுகளில் ஒரு கூலி மரணமடைந்தால் கூட அவனைப் புத்தைப்பதற்குக் கூட இடம் கிடையாது. 'கண்ணன் தேவன் கேம்ஸ் கம்பெனி' என்கிற பகாசுரத் கம்பெனியின் அசுரப் பிடியில் ஒரு மாவட்டமே சிக்க வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆடு மாடுகளைப் போன்று இருளடைந்த லாயங்களில் தொழிலாளர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். நாளொல்லாம வேலை செய்தாலும் எட்டணா அல்லது ஒரு ரூபாய் தான் சம்பளம்; கங்காணிமுறை என்கிற கொத்தடிமை வாழ்க்கை.

தேயிலை தோட்டக் கதை தேநீர்- டி. செல்வராஜ்

https://josephinetalks.blogspot.com/2012/08/blog-post_21.html

டானியேல் செல்வராஜ் அவர்களுடைய தேநீர் என்ற புத்தகம் ஒரு வாரமாக ஊனும் உறக்கவும் அற்று என்னை வாசிப்பில் ஆழ்த்தியது. 1978 வெளி வந்த இப்புத்தகத்தின் மறுபதிப்பாகும் 2006ல் வெளியாகியுள்ளது.

தேயிலை தோட்டங்கள் என்னுடன் நேரடி தொடர்பு இல்லாவிடிலும் தேயிலை தோட்டத்தில் ஒரு தொழிலாளியாக, கங்காணியாக, வாச்சராக கண்டக்டராக பணிபுரிந்து மறைந்த பல உறவினர்களை நினைவு படுத்திய புத்தகம் இது. இந்த புத்தகம் வாசித்து முடித்த போது 80 வயதுகளில் இருக்கும் என் பாட்டியை சந்தித்து பேசவேண்டும் பாட்டியிடம் காது கொடுக்காமல் விட்ட கதையை கேட்க வேண்டும் என ஆவல் கொள்ள செய்தது. பல மனிதர்களுடைய புரக்கணிக்கப்பட்ட கதையை சொல்லும் புத்தகமாகவே எனக்கு பட்டது இது.

கதாசிரியர் நம்மை நீலமலைக்கு அழைத்து செல்கின்றார். முக்கிய கதாபாத்திரம் ஆறுமுக கங்காணியை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். கதாசிரியரின் பாட்டனார் பெயரும் ஆறுமுகம், அவரும் கங்காணியாக இருந்துள்ளார் என்று அறிந்த வேளையில் இருந்து இந்த புத்தகம் நாவலா அல்லது வாழ்கை சரிதமா என கேட்க தோன்றுகின்றது. அந்த அளவுக்கு

இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்கள் நம்முடன் உயிர்ப்புடன்
பயணிக்கின்றனர்.

மகன் செல்லய்யா, மாரியம்மா என்ற
மனைவியுடன் 'கங்காணி' வாழ்க்கை போராட்டம் நிறைந்தது
என்றாலும் சிறப்பாக செல்கின்றது. மலங்காடுகளுக்கு வர
மனிதர்கள் பயப்பட்ட வேளையில் கங்காணிகள் தங்கள்
தந்திரம், நுணுக்கங்களால் தமிழகம் சென்று மனிதர்களை
கூலிகளாக அழைத்து/பிடித்து வருகின்றனர். இவர்கள் ஓடி
விடக்கூடாத வண்ணம் எஸ்டேட் நிர்வாகம் இவர்களை
அடிமைகளாக நடத்துகின்றது. வெள்ளையர்களின்
குதிரைகளை பூட்டும் லேயம் என்ற பொருட்படும் லயங்களில்
ஆடுமாடுகளை போன்று அடைக்கப்பட்டு வேலை
வாங்கப்படுகின்றனர். மலேறிய போன்ற நோய்களால் பல
மனிதர்கள் மாண்டு போவதும் சகஜமாக உள்ளது தேயிலை
தோட்டங்களில். பூச்சி என்ற கதாபாத்திரம் தன் மனைவி
மகன்களை மலேறியாவுக்கு பலி கொடுத்த நிலையில்
எஸ்டேட்டில் கூலியாகவே வாழ்வதையும் இக்கதையில்
காண்கின்றோம். இந்நிலையில் தான் ஆறுமுகவும் பல வித
தந்திர உபாதிகளுடன் தன் கங்காணி வேலையை சிறப்பாக
செய்கின்றார். யாரையும் நேராக எதிர்க்கவொ
விரோதிக்கவொ விளையாது அவர் வேலையில் மட்டும்
மும்முரமாக இருந்து ஒரு குழு தொழிலாளிகளை வழிநடத்தி
செல்கின்றார். கூலி தொழிலாளர்களின் திருமணம் கூட
கங்காணியாலே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஆறுமுகம் கங்காணி
குழுவிலுள்ள பதானை மகள் மாடத்தி ஒருவனை காதலித்து
கற்பமாக இருக்கின்றாள் என தெரிந்தும் அவள் பெற்றொரை
வசப்படுத்தி தன் கணக்கிலுள்ள ஐயாக்குட்டிக்கு திருணம்
செய்து வைக்கின்றார்.

ஆறுமுகம் முதல் மனைவி கோமதி வெள்ளை அதிகாரியால்
கற்பழிக்கப்பட்டு இறந்தவர். தங்களை கோமதி பேய் பிடித்து
விடுமோ என பயந்த பெண்கள் பூசை செய்கின்றனர். தன்னை
கற்பழித்த வெள்ளைக்காரத் துரையை ஏன் பேய்
பிடிக்கவில்லை என்பதற்கு "சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டது
பேய்கள், கடல் கடந்து வந்தவனை ஒன்றும் செய்யாது என்று

விளக்குவது வழியாக வாசிப்பவர்களை சிந்திக்கவும்
வைக்கின்றார்.

ஆறுமுக கங்காணி மனைவி மாரியம்மாள் நல்லதொரு பெண்
கதாபாத்திரமாக மிளிர்வதும் பெண்ணுக்குரிய எல்லா
பொறுமை, தலைமை பண்பு, ஈர நெஞ்சம் இருந்தும் கணவர்
உயர்வை கண்டது போல் அவர் தாழ்வையும் முடிவையும்
கண்டு வாழ்வின் அதாளபாதாளத்தில் வீழ்கின்றார்.

.பெண்மையில் இயலாமை, நிரந்தரமற்ற தன்மை
விளக்குகின்றார் இக்கதாபாத்திரம் வழியாக. தன் மகனின்
குழந்தையை மடியில் போட்டு கொஞ்ச வேண்டுமென்ற
ஆசையும் செல்லையாவின் காதலியால் பறி போகின்றது.

கங்காணியின் ஒரே மகன் செல்லய்யா. கங்காணி மகன் என்ற
அந்தஸ்தில் வாழ்ந்து அனுபவித்து, விடலைப்பருவத்தின்
சேட்டைகளும் புரிந்து வேலை என வரும் போது எஸ்டேட்
தேயிலை தொழில்சாலையில் அதிகாரியாகுவதும், பின்பு
வெள்ளை அதிகாரியால் காரணம் இல்லாது விரட்டப்பட்டு;
விதி வசத்தால் கட்சி தலைவர் ஆகுகின்றார். தந்தையின் துயர்
நிலையை கண்டு மனம் நொந்த வேளையில் வேலை தேடி
தமிழகம் வந்து அரசு வேலை பெற்று ஒரு வழியாக காதலியை
கைபிடித்தால்; தாலி கட்ட அனுமதித்த காதலி தேயிலை
தோட்டம் விட்டு செல்லய்யாவுடன் வர விரும்பாததும் துக்க
கதாபாத்திரமாகவே நம்மை விட்டு மறையுகின்றார் !

அடுத்த பிரதான கதாபாத்திரம் நாடார் இனத்தை சேர்ந்த வேத
சிரோன்மணி கண்டக்டர் ஆகும். இந்த ஆள் செய்யும்
மூக்கத்தனத்திற்க்கும் அழிச்சாட்டியங்களுக்கும் குறைவே
இல்லை. தான் எடுத்த வாளாலே வீழ்கின்றான் என்பது
போல் இவருடைய செயலே இவருக்கு

ஆபத்தாக முடிகின்றது. பூனைபோல் சுற்றி வந்த அம்முக்குட்டி என்ற வைப்பாட்டி கூட எஸ்டேட் மாணேஜருக்கு வைப்பாட்டியாகியவுடன் கண்டக்டரை நாய் போல் விரட்டி விடுகின்றாள். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்தினாரோ அந்த அளவுக்கு மலையாள அதிகாரிகளால் மதிக்காது, வேலையில் இருந்து விடுதலையாகும் தருவாயில் தன் மனைவிக்கும் உண்மையாக இருக்கவில்லை, தன்னால் உருப்படியாக ஒன்றும் சம்பாதிக்கவும் இயலவில்லை தன் உடல் ஆரோக்கியத்தை மட்டுமே இழந்ததை எண்ணி வருந்திய நிலையில், 10ஆம் வகுப்பில் 3 தரம் தோற்ற மகனுக்கும் எஸ்டேட்டில் வேலை கிடைக்காமல் போக தன் வயோதிகத்தில் சொந்த ஊர் நாகர்கோயில் வந்தடைகின்றார்.

ஜான் என்ற மலையாளி பந்தகோஸ்த் கணக்கர். அந்த மனிதன் கடவுளை மட்டும் நினைத்து கொண்டு சுத்த ஆத்துமாவாக, ஏன் கேணையாக தெரிகின்றார் கதையின் முற்பகுதியில்! ஆனால் வேதசிரோன் மணியை பயந்து அவருக்கு கேடயம் தயார் செய்தே கொடும் வில்லனாக மாறுகின்றான் பின்பகுதியில். தன் வேலையை காப்பாற்றி கொள்ள குறுக்கு வழியை கண்டு கொண்ட ஜான் என்ற யேசுவின் பரம பக்தன், ஒரு கட்டத்தில் தொழிலாளர்களை துன்புறுத்துவதையே தன் லட்சியம் என மாறுகின்றான். மதபக்தி எந்த அளவு ஆட்கொண்டதோ அந்த அளவு இனமொழி வெறியும் ஆட்கொள்ள தொழிலாளர்களை கருணையற்று துன்படுத்துகின்றான் . அதிகாரம் கிடைக்கும் தோறும் நல்லதில் இருந்து தீமைக்கு செல்வதும், மாநிலங்கள் மொழிவாரியாக பிரிக்கப்பட்டு எஸ்டேடுகள் கேரளாவுக்கு தாரைவார்த்த போது மலையாள நரித்தனமும் சேர்ந்து கொள்ள கடவுளை அழைத்து கொண்டே மனித நேயமற்று நடந்து கொள்வதையும் இயல்பாக சித்திரிகரித்துள்ளார் கதாசிரியர்.

வேலம்மை என்ற மறத்தி பெண் கேடு கெட்ட கணவன் தாலி கட்டினதால் இன்னொருவனுடன்(ராபட்சன் என்ற ஆங்கில

அதிகாரி) வாழ வேண்டி வந்தவள். குடிகார கணவனால் வேசி-குடிகாரியாகி வெள்ளைக்கார அதிகாரி, தனக்கு பிறந்த மகளையும் தனக்கே அனுபவிக்க தரும் படியாக சொன்ன போது வெகுண்டெழுந்து தன் மகளை காப்பாற்ற எல்லா சுகங்களையும் விட்டெறிந்து முதலில் தமிழத்தில் இருந்து பஞ்சம் பிழைக்க வந்த நிலைக்கே தள்ளப்படுகின்றாள். அவளுடைய மகளான ருக்மிணி கூலிதொழிலாளியாக பண்புள்ள பெண்ணாக, வீரமுள்ள விவேகமுள்ள பெண்ணாக பல இடங்களில் ஒளிர்கின்றாள். பள்ளியே காணாதவர்கள் மத்தியில் எட்டாம் வகுப்பு படித்த ருக்குமணி நவீன பெண் பார்வையாகவும் கதாசிரியர் கொண்டு செல்கின்றார். தன் தாயை போல் அல்லாது சுயநலம் கொண்டு தொழிலாளர்களை விட்டு வர மனம் இல்லாது, தனக்கு தாலி கட்டிய ஆறுமுகம் கங்காணி மகன் செல்லையாவையே நினைத்து வாழ முடிவெடுக்கின்றார்.

வேலைக்காக பெண்டாட்டியை விட்டு பிழைக்கும் மேஸ்திரி செல்லைப்பா மூப்பன், எசுக்கி என்ற மோசமான பெண், பெண் லம்பாடியான மரியப்பன் என்ற கங்காணி, பொறுப்பற்று குழந்தகளை மட்டும் பெற்று போடும் பாதனை நிராதரவான அவன் மனைவி, பூச்சி என்ற முற்போக்குவாதி, வயதான செல்லையா வாச்சாரும் பாலியல் நோயால் பேய் பிடித்துள்ள பேச்சி என்ற இளம் மனைவி, ஒரே அறைக்குள் 3 குடும்பம் அதை வெறும் சாக்கால் மறைகட்டி வாழும் சூழலில் மனைவியை அருகில் தூங்க வைத்து கொண்டே கள்ள தொடர்புக்கு முயலும்-பேய் வைத்தியம் பார்ப்பது போல் பேச்சியை கடத்தி கொண்டு போக நினைக்கும் மரம்வெட்டி வேலாண்டி, விபத்துக்கு பலியாகி அநாதையான பிணமாக விடப்பட்ட பெண் என எல்லா கதாபாத்திரங்களும் உயிருடன் உலவுகின்றனர்.

அடிமைகள் வாழ்விலும் சுதந்திரத்தில் காற்றை வீச வந்த துணிச்சலான அனந்தன் நம்பியார், வேலாயுதம் போன்ற கதாபாத்திரங்கள், கூலிகளாக இருந்தும் வீரமாக செயல்படும் இளைஞர்கள் என தேத்தண்ணீர் குடிக்கும் உற்சாகத்துடன்

தேயிலைக்காடுகள் வழியாக நாம் ஒரு பயணம் மேற்கொண்டு வரலாம்.

கேரளா தமிழகம் என இரண்டாக பிரிக்கப்பட்ட போது அங்கு வேலை செய்த தமிழ் மனிதர்கள் வாழ்க்கை எவ்வாறு சீரளிக்கப்பட்டது என்றும் இதுவே தருணம் என்று தமிழகர்களை மலையாள நிர்வாகிகளின் உதவி கொண்டு கூட்டாக விரட்ட முயன்ற போது அங்குள்ள இன்னும் சில மனிதநேயம் கொண்ட மலையாளிகளின் மனநிலையை ஒரு மலையாளியின் உரையாடல் ஊடாக விளக்குகின்றார் கதாசிரியர் இப்படியாக; "மலையாளிகளிடமும் எனக்கும் விருப்பவும் இல்லை தமிழர்களிடம் விரோதவுமில்லை" என்று ஒரு மலையாளி சொல்வது வழியாக.

நீலமலை எஸ்டேட்டில் ஒரு பெண் தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் இயந்திரத்தில் அறுபட்டு மாண்டு விடுகின்றாள். இத்துடன் கதை சூடுபிடிக்கின்றது. அவளை புதைக்க எஸ்டேட் நிர்வாகம் அனுமதி மறுப்பதுடன் வேலை முடிந்து மாலை வந்த பின்பு அடக்கம் செய்ய சொல்லி வற்புறுத்துகின்றது. இங்கு தான் நிர்வாகம் எதிர்பாராத விதத்தில் கூலி தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பிணத்தை அடக்க தூக்கி செல்கின்றனர். ஆனால் வெள்ளக்கார அதிகாரி குதிரையில் வந்து தடுக்க செல்லைய்யா குரல் கொடுக்கின்றான். பின்பு நடந்த களேபாரத்தில் வெள்ளைக்காரன் குதிரையுடன் விழுந்து விடுகின்றான். அவமானப்பட்ட வெள்ளக்காரன் செல்லைய்யாவை கொல்ல சதி செய்கின்றான். செல்லையா தன் உயிர் காப்பாற்றி கொள்ள கட்சியில் சேர வேண்டி வருகின்றது. வஞ்சம் தீர்க்க என கூலிகள் பல விதத்தில் துன்பப்படுத்தப்படுகின்றனர் துர்குணம் கொண்ட அதிகாரிகளால். ஆறுமுக கங்காணி வாழ்கையில் இச்சம்பவம் பெரும் எதிர்மறையான விளைவை உண்டாக்குகின்றது.

இதற்குள் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து விட வெள்ளையர்கள் இருந்த இடத்தில் மலையாள அதிகாரிகள் வருகின்றனர். அவர்கள் மலையாள கணக்கப்பிள்ளை போன்ற கீழ்நிலை ஊழியர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு தமிழகர்களுக்கு மேலும் துன்பம் விளைவிக்கின்றனர். இத்தருணத்தில் கங்காணி ஆட்சி

சட்டத்தால் முடிவுக்கு கொண்டு
வரப்பட்டு சூப்பர்வைசறுகளை நியமிக்கின்றனர். ஒரே
நாளில் வேலை, பதவி இழந்த கங்காணி ஆறுமுகம் மனம்
பேதலித்து போகின்றது. ஒரே நாளில் தாங்கள் குடி
இருந்த வீட்டிலிருந்தும் விரட்டப்பட உடல்-மனச் சோர்வுடன்
தமிழகம் வந்து சேருகின்றார்! தமிழக காலநிலையும் சேராது,
வாழ பொதுமான வாழ்வாதரவும் இல்லாத நிலையில் ஒரு நாள்
தூக்கு மாட்டி தற்கொலை செய்து கொள்கின்றார்.

தொழிலாளர்களோ, வெள்ளையர்கள் படை இருந்த
இடத்தில் இந்திய அரசு சிப்பாய்களால் பெரிதும்
விரட்டப்படுகின்றனர். செங்கொடி உயர்ந்ததுடன் அவர்களில்
வாழ்வில் ஒளி வர ஆரம்பித்துள்ளதாக கதாசிரியர் சுதந்திர
காலகட்டத்துடன் முடித்துள்ளார்.

மாற்றம் இல்லாது இருப்பதாக சொல்லுவதுடன் கதை
முடிகின்றது. செல்லையாவும் கனத்த இதயத்துடன்
விடைபெறுகின்றார்.

- இந்த முடிவு எனக்கு நெருடல் தருகின்றது. புது வசதிகளுடன்
மாற்றப்பட்ட லயன்சை காட்டி கதையை முடித்திருக்கலாம்.
பங்களாக்கள் முகப்பு மாறவேண்டும் என்பது அழியவேண்டும்
என்ற பொருளா? தன் இரு கண் போனாலும் மாற்றான் ஒரு கண்
போகட்டும் என்ற சிந்தனை இதில் உண்டோ என்று அச்சம்
கொள்ள செய்கின்றது.
- கதாசிரியர் மலையாள மொழியில் நிறைய கதைத்துள்ளார்.
மலையாளம் தெரியாதவர்களுக்கு வாசித்து புரிந்து கொள்ள
சிக்கல் இருந்திருக்குமோ என சந்தேகிக்கின்றேன்.
- ருக்குமணியை செல்லையாவுடன் சேர்க்காது கதாசிரியர்
விடுவதால் தேவையற்ற மனபாரத்தை வாசகர்களுக்கு
தருகின்றார்.
- தேயிலை காட்டை ஏன் தேயிலை வயல் என குறிப்பிடுகின்றார்
என்ற கேள்வியும் துளிர் விடுகின்றது.

- செங்கொடி ஏறியதுடன் தொழிலாளர்கள் சுமை நீங்கிவிட்டதா? என்ற கேள்வியும் எழாது இல்லை!

இந்த புத்தகம் ஊடாக ஒரு கதையை வாசித்ததை விட ஒரு வரலாற்றை சில மனிதர்கள் வாழ்கையூடாக கடந்து சென்றது போல் இருந்தது. மனிதர்கள் வெறும் செம்மரியாடுகள் போன்று செல்லப்பட, கூலிகள் என்றழைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கடந்து சென்ற பாதைகள் இந்தளவு கொடியதாக இருந்ததா? இன்று அவர்கள் நிலை பல மடங்கு முன்னேறி இருந்தாலும் கூலிகள் தொழிலாளர்களாக மாறினாலும், கங்காணித்தனம் அழிக்கப்பட்டாலும் இன்றும் அரசியல் கட்சிகள் இன்னும் வேறு பலர் அவ்விடங்களை தக்க வைத்து கொண்டும், கொடிய விலங்கு போன்று பிடித்திருப்பதை பற்றி புதிய வரலாறே எழுதி விடலாம்.

கதைகள் கற்பனைகளையும் கடந்து வரலாற்றை சொல்லி வைத்து சென்ற இந்நாவல் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டிய ஒன்று. இது போல் நம் சுற்றும் நாம் காணும் தொழிலாளர்கள் வாழ்கையும் பதிய வேண்டும் என்றே ஆவல்.

'மலரும் சருகும்' என்பது பிரபல எழுத்தாளர் [டி. செல்வராஜ்](https://bookday.in/malarum-sarugum-novel-book-review-by-prof-p-vijayakumar/) அவர்களால் எழுதப்பட்ட புகழ்பெற்ற தமிழ் நாவல் ஆகும். இது தமிழ் இலக்கிய உலகில் தலித் மக்களின் வாழ்வியலை முதன்முதலில் சித்தரித்த முன்னோடிப் புதினங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

நாவலின் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் முக்கிய தகவல்கள்:

<https://bookday.in/malarum-sarugum-novel-book-review-by-prof-p-vijayakumar/>

- **பின்னணி:** இந்நாவல் நெல்லை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உழவர்களின் 'முத்திரை மரக்கால்' (கள்ள மரக்கால்) போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டுள்ளது.
- **கதைக்களம்:** உழவுத் தொழிலாளர்களின் ஒடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை, நிலக்கிழார்களின் சுரண்டல், மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள்

உரிமைகளுக்காக எழுச்சியோடு போராடுவதை இந்நாவல் தத்ரூபமாகப் பேசுகிறது.

- வெளியீடு & பதிப்பகம்: முதன்முதலில் 1977-ல் கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டது. தற்போது [நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் \(NCBH\)](http://www.ncbh.org) மூலம் புத்தகங்கள் கிடைக்கின்றன.

மலரும் சருகும் (நாவல்) நூல்அறிமுகம்

<https://bookday.in/malarum-sarugum-novel-book-review-by-prof-p-vijayakumar/>

நூலின் தகவல்கள் :

நூல்: மலரும் சருகும் நாவல்
ஆசிரியர்: டி.செல்வராஜ்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
பக்கம்: 214
விலை: ₹200

“மலரும் சருகும்”

தமிழ் நாவல் உலகில் தலித் மக்களின் வாழ்வியலை முதன் முதலாகச் சித்தரித்த படைப்பு.

டேனியல் செல்வராஜ் சோசலிச யதார்த்தவாதத்தை தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடிகளில் ஒருவர். சிறந்த எழுத்தாளரான இவர் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் அடித்தட்டு மக்களுக்கான வழக்கறிஞராகக் கழித்தவர். 1975ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள்-கலைஞர்கள் சங்கத்தைத் (தமுஎகச) தோற்றுவித்த 32 எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். மலரும் சருகும், தேநீர், அக்னிகுண்டம், தோல், மூலதனம், பொய்க்கால் குதிரை, அடுக்கம் ஆகிய நாவல்கள், இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத் தலைவர் ப.ஜீவானந்தம் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரின் ‘தோல்’ நாவல் 2012ஆம் ஆண்டு சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றது. தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள்

வாழ்வியலைச் சித்தரித்த அந்த நாவலுக்காக பத்தாண்டு காலம் கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை அவலங்கள் பற்றிய 'தேநீர்' நாவல் 'ஊமை ஜனங்கள்' என்ற பெயரில் திரைப்படமாகியுள்ளது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்த டி.செல்வராஜ் (1938-2019) கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் தி.க.சிவசங்கரன், தொ.மு.சி.ரகுநாதன், நா.வானமாமலை போன்ற தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுடன் பழகிடும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர். செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' நாவல் திருநெல்வேலி மாவட்ட விவசாயிகள் நடத்திய 'முத்திரை மரக்கால்' போராட்டத்தின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட நாவலாகும். இது தமிழின் முதல் தலித் நாவல் என்று கொண்டாடப்படுகிறது. 1966இல் வெளிவந்த இந்நாவல் தொடர்ந்து பல பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. இந்தநாவல் குறித்து இலக்கிய விமர்சகர் கோ.கேசவன் 'இலக்கியமும், இலக்கியப்போக்கும்' என்ற நூலில் "1965ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் வெளிவந்த தமிழ் நாவல்களில் சமூகக் கொடுமைகளை எதிர்த்த வலுவான குரலைக் கேட்க முடிகிறது. அதனைத் தொடங்கி வைத்த பெருமை செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' நாவலையே சாரும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தலித் இலக்கியம் என்ற இலக்கிய இயக்கம் 1950களில் மராத்திய இலக்கியத்தில் பெரும் புயலாக உருவாகிப் பின்னர் கர்நாடக இலக்கியத்தில் கால் பதித்து இன்று தமிழ் இலக்கியத்தில் கால் பரப்பலாகிறது. தமிழில் தலித் இலக்கியம் குறித்து பல விதமான கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. தலித்துகள் மட்டுமே தலித் இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறி வருகின்ற நிலையில், வேறு சிலர் அந்த நிலையிலிருந்து சற்றே இறங்கிவந்து தலித் இலக்கியம் தலித் உணர்வு உள்ளவர்களாலும் படைக்கப்படலாம் என்கின்றனர். ஆனால் எதார்த்தவாத இலக்கியக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டவர்களால் தலித் மக்களின் வாழ்க்கை அமர இலக்கியங்களாக மகாராஷ்டிராவில் தலித் இலக்கியம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே படைக்கப்பட்டுள்ளதே நிதர்சனம்.

அகில இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கச் சிற்பிகளில் ஒருவரான முல்க்ராஜ் ஆனந்த் எழுதிய 'தீண்டாத்தகாதவன்', 'கூலி' ஆகிய நாவல்கள் இந்திய இலக்கிய வானில் சிறந்த தலித் இலக்கியமாக இன்றளவிலும் மின்னிக் கொண்டிருக்கின்றன. தகழி சிவசங்கரப்பிள்ளை மலையாள இலக்கியத்தில் தலித் மக்களின் வாழ்வியல் சோகங்களைக் காட்சிப்படுத்துகின்ற வகையில் 'தோட்டியின் மகன்', 'இரண்டு இடங்கழி' ஆகிய நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' நாவல், கிராமப் பொருளாதாரத்தின் அச்சாணியாக இருக்கின்ற தலித்துகள் தீண்டாமை எனும் கொடிய வன்முறையால், சமூக நோயால் புறக்கணிக்கப்பட்டு சொல்லொண்ணாத் துயரங்களுக்கு ஆளாவதைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. இந்திய சமூக அமைப்பில் வர்க்க வேறுபாடுகள் வருண, சாதி வேறுபாடுகளாக மாற்றப்பட்டிருப்பதே, உலகில் உள்ள இதர சமூக அமைப்புகளிடமிருந்து அது வேறுபடும் இடமாகும். உழைப்பும், வர்க்கமும், சாதியும் ஒருவரின் பிறப்புடன் இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ள கொடுமை இந்தியாவில் மட்டுமே காணப்படும் அவலமாகும். இந்த நாவல் வெளிவந்த வேளையில் அதனை பிரச்சார நாவல் என்று 'கலை கலைக்காகவே' என்று செயல்படும் கூட்டம் தூற்றியது. இன்னொரு புறம் "இந்நாவல் தலித் இலக்கியமாகாது. நிலஉடைமையாளர்களுக்கும், விவசாயக் கூலிகளுக்கும் இடையிலான போராட்டமே நாவலின் மையப்பொருளாக உள்ளது, எனவே இதனை தலித் மக்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் நாவலாகக் கருத முடியாது" என்ற வாதத்தை தலித் இலக்கியவாதிகள் முன்னிறுத்தி வந்தனர்.

மலரும் சருகும் நாவல் வெளிவந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் 1968ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கீழ் வெண்மணியில் நியாயமான கூலி கேட்டதற்காக ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்று 44 தலித் மக்கள் நிலஉடைமையாளர்களால் தீயிலிட்டுக் கொல்லப்பட்ட கொடூர சம்பவம் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் நீங்காத வடுவாக இடம்பிடித்தது. கிராமப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக உள்ள தலித்துகளின்

வாழ்வும், விடுதலையும் அவர்களுடைய பொருளாதார விடுதலையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்நாவல் உணர்த்துகிறது. சோசலிச யதார்த்தவாதத்தின் சாரமும் இதுவே.

மாடசாமி என்ற ஏழை விவசாயக் கூலியின் குடும்பத்தை மையப்படுத்திய கதையாக இருந்த போதிலும் 'மலரும் சருகும்' நாவல் ஏராளமான கதாபாத்திரங்கள், சம்பவங்களுடன் பரந்து விரிகிறது. திருநெல்வேலி அருகிலிருக்கும் ஒரு சிற்றூரில் மாடசாமி தனக்கிருந்த சிறிய அளவிலான நிலத்தில் உழைத்து, கள்ளங்கபடமற்று எளிமையாக வாழ்ந்து வருகிறார். மனைவியை இழந்த மாடசாமியை மகன் ஈசாக், மருமகள் பூரணம், பேரன் மோசே, பேத்தி கன்னிமரியாள் ஆகிய நால்வரும் நன்கு கவனித்துக் கொள்கின்றனர். மாடசாமியின் மகள் மாடத்தி திருநெல்வேலியில் வேலாண்டிக்கு வாக்கப்பட்டு சற்று வசதியாக வாழ்கிறாள். மாடத்தி-வேலாண்டி தம்பதிகளுக்கு ரத்தினம் என்ற மகனும் புஷ்பம் என்ற மகளும் இருக்கின்றனர். கல்லூரியில் படித்துவரும் ரத்தினத்திற்கு மாமன் மகள் கன்னிமேரியை திருமணம் முடிப்பது என்று நிச்சயமாகிறது. ரத்தினத்தின் படிப்புத் தேவைக்காக சில நூறுகள் தருமாறு மாடசாமியிடம் கேட்கிறாள் மகள் மாடத்தி. வேறுவழி ஏதுமின்றி மாடசாமி தன்னிடமிருந்த துளியோண்டு நிலத்தை காந்திமதிநாத பிள்ளையிடம் அடகுவைத்து பணத்தை ரத்தினத்துக்குக் கொடுக்கிறார். காந்திமதிநாத பிள்ளை ஊரில் உள்ள தலித் மக்கள் வசமிருக்கும் நிலங்களைப் பறித்து மிகப் பெரிய நிலஉடமையாளராக வலம் வருபவர். அரசதிகாரம் அவருக்குத் துணைபோகிறது. அவரின் பேராசைக்கு அளவேயிருக்கவில்லை.

காவல்துறையில் சப்இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கிடைத்ததும் ரத்தினம் மனம் மாறி விடுகிறான். மாமன் மகள் கன்னிமேரியை மறந்துவிட்டு எம்.எல்.ஏ. மகள் செல்வியை மணந்து கொள்கிறான். அவனுடைய ஈவிரக்கமற்ற செயலை ரத்தினத்தின் பெற்றோர்களும் ஆதரிக்கின்றனர். ஆனால் தங்கை புஷ்பம் இத்துரோகச் செயலை எதிர்க்கிறாள். வீட்டைவிட்டு வெளியேறி ஆசிரமத்தில் சேருகிறாள். ரத்தினத்தின் புறக்கணிப்பிற்குப்பின் திருமணமே வேண்டாம்

என்று சொல்லி கன்னிமேரி பிடிவாதமாக இருக்கிறாள். அடகு வைத்த நிலம் வட்டியில் மூழ்கிறது. காந்திமதிநாத பிள்ளை நிலத்தை தன் பெயருக்கு எழுதி வாங்கிக்கொள்கிறான். குத்தகை விவசாயிகளாக அவர்களே தொடரலாம் என்று சொல்லி நல்லவன்போல் நடக்கிறான். குத்தகை விவசாயிகளிடம் விளைச்சலில் பெரும் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை ஏமாற்றுவதில் கைதேர்ந்தவன். அறுவடை நேரத்தில் அரசு அங்கீகரித்த முத்திரை மரக்காலை அவன் பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாக தன்னிடம் இருக்கும் மரக்காலைக் கொண்டு நெல்லை அளந்து அவர்களின் உழைப்பைச் சுரண்டுகிறான்.

பட்டாளத்தில் சேர்ந்திருந்த ரங்கன் ஊருக்குத் திரும்பிய பிறகு அந்த ஊரின் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அவன் குத்தகை விவசாயிகளுக்கான சங்கத்தை உருவாக்குகிறான். விவசாயக் கூலிகளை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் காந்திமதிநாத பிள்ளைக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகிறான்.

மாடசாமியின் பேரன் மோசே காதல் வயப்படுகிறான். மோசே-வள்ளி காதலர்கள் கழனியெங்கும் சுற்றி காதல் விளையாட்டு விளையாடுகிறார்கள். வள்ளியின் அக்காள் கணவன் அவர்களுடைய காதலுக்கு இடையூறாகக் குறுக்கிடுகிறான். அக்காள், தங்கை இருவரையும் மணந்து கொண்டால் ஆண் பிள்ளை இல்லாத வீட்டின் சொத்து முழுவதையும் அடைந்துவிடலாம் என்பது அவனுடைய திட்டம். ரங்கனின் ஆதரவுடன் மோசே-வள்ளி திருமணம் ரிஜிஸ்டர் அலுவலகத்தில் நடக்கிறது. திருமணத்தை மறுத்துவந்த கன்னிமேரி ஊரில் யாரும் மணக்க மறுத்த சுடலை எனும் அரைக் கிறுக்கனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறாள். அனைவரும் பாராட்டும்படி சுடலையை படிப்படியாகத் திருத்தி அவள் வெற்றி பெறுகிறாள். ரத்தினத்தின் தங்கை புஷ்பம் ஆசிரமத்தில் இருந்த பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த பத்மநாபன் என்பவரை சாதிமறுப்புத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள்.

ரங்கன் தலைமையில் குத்தகை விவசாயிகளின் போராட்டம் உச்சத்தை எட்டுகிறது. சாதி பேதமின்றி ஊர் இளைஞர்கள்

அனைவரும் ஒன்றிணைந்து போராடுகிறார்கள். மோசே, சுடலை இருவரும் அந்தப் போராட்டத்தின் முன்னணியில் நிற்கிறார்கள். காவல்துறையை அழைத்து காந்திமதிநாதன் போராட்டத்தை நசுக்க நினைக்கிறான். காவல்துறை அதிகாரியான மாடசாமியின் பேரன் ரத்தினம் அங்கே வந்து தன் சொந்தப்பந்தங்கள் உட்பட அனைவரையும் கைதுசெய்து வண்டியில் ஏற்றுகிறான். கன்னிமேரி போராளிகளை ஏற்றிச் செல்லும் காவல்துறை வண்டியின் பின்னால் ஓடுகிறாள். மாடசாமி கிழவர் அவளுடைய கைக்குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு அவளைப் பின்தொடருகிறார். மார்பில் குழந்தையைக் கவ்விப் பிடித்தவாறு கீழே விழுந்து அவர் மரணத்தைத் தழுவுகிறார். தற்செயலாக அங்கே வரும் புஷ்பம்-பத்மநாபன் தம்பதிகள் குழந்தையைக் காப்பாற்றுகிறார்கள். அத்துடன் நாவல் முடிவடைகிறது.

பல நூறு ஆண்டுகளாக சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு வாழும் தலித் மக்களின் பொருளாதாரம் மேம்பட்டால்தான் அவர்களின் அவலங்களும், அவமானங்களும் மாறி அவர்களால் சமூக அந்தஸ்து பெற முடியும். கிராமங்களில் நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளாக இருக்கும்வரை தலித்துகளின் அவலம் தொடருவதைத் தவிர்க்க முடியாது. கீழ் வெண்மணி, கொடியங்குளம் என்று தொடரும் போராட்டங்கள் அனைத்தும் அந்தத் தொடர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கின்றன. 'மலரும் சருகும்' நாவல் இப்போராட்டங்களுக்கான உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

—பெ.விஜயகுமார்

மலரும் சருகும்

மலரும் சருகும்

டி. செல்வராஜ்

கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம்

மனிதனது வாழ்க்கை, அவனது குடும்ப உறவு, பண்பாடு, அன்பு, பாசம் அனைத்தும் பொருளாதார, சமுதாய, அரசியல் வாழ்வுடன் இரண்டறப் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன. இந்தப் பின்னலானது அசேதன நிலையிலல்லாது, சதா முரண்பட்டு மோதி வளர்ச்சியடைந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இந்த வளர்ச்சிக்கேற்ப சமுதாயத்தின் கட்டுக்கோப்பும். பண்பாடும், மனித உணர்ச்சிகளும் மாறுதலடைகின்றன. தமிழர் சமுதாயமும் இந்த நியதிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று.

நாவல் என்கின்ற இலக்கியவடிவம், நவயுகத்தின் காவிய வடிவம் என்கின்றனர் இலக்கிய விமர்சகர்கள். சமுதாயத்தின் மாற்றத்திற்கேற்ப இலக்கிய வடிவங்களும், அவற்றின் உருவங்களும் மாற்றமடைகின்றன. இதன் காரணமாக சில வடிவங்கள் மாய்ந்துபோகும், சில இலக்கிய வடிவங்கள் அந்த மடிவினின்றும் புதிதாகத்தோன்றவும் செய்யும். சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டு முன்புதோன்றிய நாவல் இலக்கிய வடிவம் இன்றும் புத்துயிரும் பொலிவும் பெற்றுத் திகழும் தன்மைத்தது. ஏனெனில், இதர இலக்கிய வடிவங்களைப் போன்று ஒரு மனிதனுடையவோ, ஒரு சம்பவத்தினுடையவோ பகுதியையோ, கோடியையோ

சித்தரிப்ப தன்று. ஒரு சமுதாயத்தினுடைய மாற்றத்தையும் இயக்கத்தையும் முழுமையாக சித்தரிக்கும் தன்மையும் வன்மையும் கொண்டது நாவல் இலக்கியம். இந்த இலக்கிய உருவத்தை நமது எழுத்தாளர்கள் எவ்வளவு தூரம் வெற்றியாகக் கையாண்டுள்ளனர் என்பது சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாகும்.

டி.செல்வராஜ் சோஷலிஸ எதார்த்தவாதத்தின் வெற்றி முகம்

பா.ஆனந்தகுமார்

<https://keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungalnoolagam-jan-2020/39540-2020-01-23-07-21-06>

சோவியத் இலக்கியத்தின் மரபணுவாக இருந்த - ருசிய எழுத்தாளர் மக்ஸிம் கோர்க்கியால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட - சோஷலிஸ எதார்த்தவாதத்தைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பதியம்போட்ட முன்னோடி எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர் தோழர் டி.செல்வராஜ். 'மலரும் சருகும்' நாவல்வழி தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் பரவலான அறிமுகத்தைப் பெற்ற டி.செல்வராஜ், நெல்லை மாவட்டத்தின் தென்பகுதியில் உள்ள தென்கலம் என்னும் சிற்றூரைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டவர். அதனை ஒட்டியுள்ள மாவடி கிராமத்தில் டேனியல் - ஞானம்மாள் தம்பதியினருக்கு 14.1.1938 அன்று மகனாகப் பிறந்தவர். ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த டி.செல்வராஜின் மூதாதையர்கள், தேவிகுளம், மூணாறு தேயிலைத் தோட்டங்களில் கங்காணிகளாக இருந்தனர். திருவிதாங்கூர், கொச்சி சமஸ்தான அரசுப் பள்ளிகளில் கல்வி பயின்று, நெல்லை ம.தி.தா. இந்துக் கல்லூரியில் (1959) பி.ஏ. பொருளாதாரம் பயின்றார். சென்னைச் சட்டக்கல்லூரியில் (1962) இளநிலைச் சட்டம் பயின்றார். கல்லூரியில் படிக்கின்ற

காலகட்டங்களில் இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தோடு தொடர்புகொண்டார்.

தோழர் ப.ஜீவானந்தத்திற்கு நெருக்கமாக இருந்த டி.செல்வராஜ், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வார இதழான 'ஜனசக்தி'யில் சில காலம் பணியாற்றினார். அந்த இதழில் அவரது முதல் சிறுகதை வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சாந்தி, சரஸ்வதி, தேசாபிமானி (இலங்கை), பிரசண்டவிகடன், நீதி, சிகரம், தாமரை, செம்மலர், தீபம் ஆகிய இதழ்களில் அவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. இடதுசாரி இயக்கச் சார்புடைய இளம் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராகத் திகழ்ந்தார். நோன்பு (1966) டி.செல்வராஜின் முதல் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். 1958-1964 காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இது. இக்கதைகள் பெரும்பாலும் 'தாமரை' இதழில் வெளிவந்தவை. டி.செல்வராஜ் கதைகள் என்னும் இரண்டாவது தொகுப்பு (1994) கிறித்துவ இலக்கியச் சங்கம் வாயிலாக வெளிவந்தது. நிழல் யுத்தம் (1995) அவரது மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். டி.செல்வராஜ் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். "பாட்டாளி மக்களின், குறிப்பாக, பள்ளர் சமூகத்தைச் சார்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையினைத் திறம்படத் தமது கதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்" என்று செக் நாட்டுத் தமிழறிஞர் கமில்சுவலபில் தனது 'தமிழிலக்கிய வரலாறு' நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1973).

ரகுநாதனைப் போன்றே கட்சி அரசியல் பின்புலத்தோடு இலக்கியத்திற்குள் நுழைந்தவர், டி.செல்வராஜ். ரகுநாதனின் கதைக்களமான நெல்லை வட்டாரப் பின்னணியும் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள், வர்க்கப் போராட்டம், பெண் விடுதலை, சமூக மாற்றம் ஆகிய கருப்பொருள்களுமே செல்வராஜின் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. முதல்

சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள 'நோன்பு' என்னும் சிறுகதை ஆண்டாள் தொன்மத்தை மறுவாசிப்புச் செய்துள்ளது. அடித்தள மக்களுக்கு ஆதரவாக இருந்த கணிகையர் குலப்பெண்ணான ஆண்டாளை, ஸ்ரீவல்லவப் பாண்டியன் என்கிற அரசனின் ஆணைக்கு அடிபணிய மறுக்கும் வீரப்பெண்ணாகச் சித்திரித்துள்ளார். புதுமைப்பித்தனின் 'சாபவிமோசனம்' (சீதை), ரகுநாதனின் 'வென்றிலன் என்றபோதும்' (திரௌபதி) ஆகிய கதைகளின் பாணியிலேயே இக்கதையை எழுதிப் பார்த்ததாக டி.செல்வராஜ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தொகுப்பில் இடம்பெறும் 'கிணறு' என்ற கதை இயந்திரமயமாக்கலினால் சிறு விவசாயிகளும் இயற்கை வளங்களும் சுரண்டப்படுவதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கிறித்தவ இலக்கியச் சங்க வெளியீடாக வந்திருக்கும் 'டி.செல்வராஜ் சிறுகதைகள்' என்கிற இரண்டாவது தொகுப்பில் இடம்பெறும் 'மீன்குத்தகை' கதை பண்ணை ஐயர் அனுபவித்து வந்த குத்தகைக் குளத்தில் சேரி மக்கள் மீன்பிடிப்பதற்கான உரிமைப் போராட்டத்தை ஐயர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த தோழர் ஒருவர் முன்னின்று நடத்துவதை விவரிக்கின்றது. ரகுநாதனின் 'ஆனைத்தீ' கதையின் பின்புலத்தை நினைவுபடுத்துகிற 'சாதுமிரண்டால்' கதையில் சுடலைமாடன் சாமியாடியான 'சுப்பன் சாம்பான்' பாரம்பரியமாக உழுதுவந்த நிலத்திலிருந்து அவனது முதலாளி மகன் சிகாமணியால் சூழ்ச்சி காரணமாக அப்புறப்படுத்தப்படுகிறபோது, பொங்கியெழுந்து சுடலைமாடன் சாமியாகவே உருப்பெற்று வேல்கம்பால் அவனைக் குத்தித் தூக்கியெறிந்து குடலை மாலையாகப் போட்டு ஆடுகிறான்.

'கதையின் தொடக்கத்தில் துப்பாக்கி காட்டப்பட்டால் கதை முடிவதற்குள் துப்பாக்கி வெடித்திருக்க வேண்டும்' என்கிற சிறுகதை இலக்கணத்திற்கேற்ப, இக்கதையின் தொடக்கத்தில் சுடலைமாடன் பீடத்தில் இருந்த வேல்கம்பு கதையின் இறுதியில் அநீதியின் அழிவிற்கு, விவசாயப் போராட்டப்

புரட்சியின் எழுச்சிக்குக் காரணமாகிறது. தலித் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறையையும் கிராமியச் சுரண்டல் சமூக அமைப்பையும் 'நெஞ்சே போல்வர்' கதை விவரிக்கின்றது. புதுமைப்பித்தன் இழைத்த கதை அரங்கிற்குள் நின்றுதான் ரகுநாதனும், டி.செல்வராஜும் சமூக எழுச்சியான ஒரு கதை விளையாட்டை நிகழ்த்தியுள்ளனர். தமிழ்ச் சிறுகதையில் சோஷலிஸ நடப்பியலின் விளைச்சலுக்கு முன்னேர் பிடித்து உழுதவர்கள் இவ்விருவரும்தாம்.

"இந்தியாவில் புத்திலக்கியங்கள், இன்று நடப்பிலுள்ள பட்டினி, வறுமை, சமூகத்தின் இழிநிலை, அரசியல், அடிமைத்தனம் ஆகிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தும் என்று நம்புகிறோம். இவையெல்லாம் நம்மை அடங்கிப்போகிற, செயலற்றுப்போகிற, நியாயமற்ற நிலைக்குப் பிடித்துத் தள்ளுகின்றன. இவற்றை நாம் பிற்போக்கானவை என்று நிராகரிக்க வேண்டும். எது நம்மிடம் விமர்சன ஆற்றலை எழுப்புகிறதோ எது தருக்க அறிவின் ஒளியில் நிறுவனங்களையும் மரபு வழக்காறுகளையும் பரிசீலிக்கிறதோ, எது நாம் செயல்படுவதற்கும் நாம் ஒருங்கிணைப்பதற்கும் பெருமாறுதல்களைக் கொணர்வதற்கும் உதவுகிறதோ அதனை 'முற்போக்கு' என்று ஏற்றுக் கொள்கிறோம்" (மேற்கோள் : கே.என்.பணிக்கர் : 2012, ப.8)

என்கிற அனைத்து இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் கொள்கைப் பிரகடனத்தை முன்மொழியும் வகையில் டி.செல்வராஜ் எழுத்துகளும் அமைந்துள்ளன.

சிறுகதைகள் மட்டுமின்றி நாடகங்களையும் ஓரங்க நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது 'யுகசங்கமம்' (1968), 'பாட்டு முடியும் முன்னே' ஆகிய இரண்டு நாடகங்கள் தமிழகத்தில் உள்ள முக்கிய நகரங்களில் இடதுசாரி இயக்க மேடைகளில் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டன. என்.என்.கண்ணப்பா, டி.கே.பாலச்சந்தர் உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற நாடகக் கலைஞர்கள் அவற்றில் நடித்துள்ளனர்.

அவசரநிலை பிரகடன காலகட்டத்தில் (1975) காவல்துறையின் அடக்குமுறையைக் கண்டித்து எள்ளல் சுவையில் தோழர் டி.செல்வராஜ் எழுதிய நாடகம் 'வேட்டை' ஆகும். இன்னும் பல நாடகங்கள் தொகுக்கப்படாமலேயே உள்ளன.

தமிழில் தொழிலாளர் (நெசவாளர்) வாழ்க்கையினை முதன்முதலில் படம் பிடித்துக்காட்டிய நாவல், தொ.மு.சி.ரகுநாதனின் 'பஞ்சம் பசியும்' (1953) ஆகும். தமிழில் வெளிவந்த முதல் சோஷலிஸ எதார்த்தவாத நாவல் இதுவாகும். இதனை அடியற்றி நிலத்தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினைச் சித்திரித்துக் காட்டிய நாவல் டி.செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்' (1967) என்பதனைக் கைலாசபதி உட்பட பல திறனாய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். இந்நாவல் நெல்லை மாவட்டத்தில் இந்திய விடுதலைக்குப்பின் நடைபெற்ற 'கள்ளமரக்கால்' ஒழிப்புப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு நிலத்தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் எழுச்சியைக் காட்டியுள்ளது. இந்நாவல் தமிழில் நிலத்தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் என்கிற பெருமை உடையது.

இதன் பின்னர் தேவிகுளம், பீர்மேடு, மூணாற்றில் வாழும் காப்பி, தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை இன்னல்களையும் போராட்டத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் 'தேநீர்' (1976) நாவல் வாயிலாக டி.செல்வராஜ் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இன்றைய கேரளத்தின் மலையகப் பகுதியில் வாழ்ந்த பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களான தமிழர்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்த இந்நாவலைத் தவிர, வேறு எந்த இலக்கியப் பதிவுகளும் தமிழில் இதுவரை வெளிவரவில்லை. விடுதலைக்குப்பின் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் அகப்புற வாழ்வில் ஏற்பட்ட சிதைவுகளையும் மாற்றங்களையும் எடுத்துக்காட்டும்

வகையில் டி.செல்வராஜின் 'மூலதனம்' (1982) என்ற நாவல் வெளிவந்தது.

முதலாளித்துவச் சமூகத்தில் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கும் மூலதனம், தமிழ்ச்சமூகத்தின் குடும்ப உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை இந்நாவல் சித்திரிக்கிறது. வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றிய டி.செல்வராஜின் நீதிமன்ற வாழ்க்கை அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'அக்னி குண்டம்' (1980) நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டிஷ் காலனிய நீதிமன்ற நடைமுறைகள் இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதையும் குடியாட்சியின் தூணாக இருக்கவேண்டிய நீதித்துறையில் ஊழல் மலிந்திருப்பதையும் இந்நாவலில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

நீண்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையினை எடுத்துக்காட்டும் விதமாக 'தோல்' (2010) நாவல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நாவல் தமிழக அரசின் விருதினையும் (2011) சாகித்திய அகாதெமி விருதினையும் (2012) பெற்றுள்ளது. 'தோல்' நாவல், திண்டுக்கல் நகரத்திலுள்ள தோல் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் போராட்ட வாழ்க்கையினையும் அப்போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்த இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் தலைமறைவு வாழ்க்கையினையும் எடுத்துரைக்கின்றது. சுண்ணாம்புக் குழிகளில் இறங்கி வேலை பார்ப்பதால் கைகால்கள் அழுகியும் தோலிலுள்ள மயிர்களை நீக்குவதன்மூலம் தோல் தூசிகளின் மாசுகளுக்கு ஆட்பட்டு இளைப்பு நோய்க்குப் பலியாகியும் மாண்டுபோன, முதலாளிகளின் 'முறி' அடிமைகளாக இருந்த தொழிலாளர்களின் எழுச்சிமிக்க போராட்ட வாழ்வை நாவலின் முற்பகுதி சித்திரிக்கின்றது. சின்னக்கிளி என்ற பச்சிளம் பெண்ணைத் தோல் தொழிற்சாலையில் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கிய தொழிற்சாலை முதலாளியின் மைத்துனன் முஸ்தபா மீரான் பாயை, தோல் ஷாப்பில் வேலை பார்த்த ஆசீர்வாதச் சாம்பான் மகன் ஓசேப்பு தூக்கி எறிவதிலிருந்து நாவல் தொடங்குகின்றது.

ஒடுக்கப்பட்ட பாட்டாளி மக்கள், வர்க்க உணர்வுபெற்றுச் சங்கத்தின்வழி ஒன்றிணைந்து போராடி வெற்றி பெறுவது நாவலின் மையக்கருத்தாக அமைகின்றது. தோல் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்ட பாண்டிச்சேரியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட பறையர் இனத்தவர்களும் நகரத் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களான அருந்ததியர்களும் ஒன்றிணைந்து போராட்டத்தினை முன்னெடுக்கின்றனர். தலித்துகள் தங்களது சாதிய அடையாளங்களை மறந்து வர்க்க உணர்வு பெறுகின்றனர். தலித்துகளின் அவலங்களை, அவமானங்களை, வேதனைகளைச் சொல்வதைவிட அவற்றிலிருந்து விழிப்புணர்வு பெற்று மீண்டெழுகின்ற வெற்றிகரமான வாழ்வே நாவலில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

'வகைமாதிரியான சூழல்களில் வகைமாதிரியான கதை மாந்தர்களைப் படைத்துக்காட்டுவதுதான் எதார்த்தவாதம்' (வுலிவீஉயட உலீயசயஉவநசள வீஸீ வுலிவீஉயட ளவைரயவழை) என்னும் ஏங்கல்சின் கூற்றிற்கேற்ப, தோல்தொழில் நகரமான திண்டுக்கல் சமூகவெளியின் பகுதிகளான பேகம்பூர், தோமையார்புரம், சவேரியார் பாளையம், இராஜக்காபட்டி, நந்தவனப்பட்டி, பஞ்சம்பட்டி என்னும் இடங்கள் நாவலின் கதைக்களங்களாகின்றன. ஒசேப்பு, சுப்பவாடன், இருதயசாமி பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர்களான வேலாயுதம், சங்கரன், உழைக்கும் பெண்களான மாடத்தி, சிட்டம்மாள், தோல்ஷாப் முதலாளிகளான சுந்தரம் ஐயர், அசன் இராவுத்தர் ஆகிய அனைத்துப் பாத்திரங்களும் குறிப்பிட்ட சமூகப்பிரிவின் வர்க்க நலனைப் பிரதிபலிக்கும் வகைமாதிரிப் பாத்திரங்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மக்ஸிம் கோர்க்கியின் தாய், தகழியின் தோட்டியின் மகன் ஆகிய நாவல்களைப் போன்று தோல் நாவலிலும் வகைமாதிரிப் பாத்திரப்பண்பு சிறந்திருக்கின்றது. 'தோல்' நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் யாவும் கோர்க்கி குறிப்பிடும்

'ஆன்மாவின் புத்துயிர்ப்பு' பெற்ற பாத்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. தோல்ஷாப் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திற்குப் பின்புலமாக இருக்கும் இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களின் தலைமறைவுக்காலத் தியாக வரலாற்றினை நாவலின் பின்பகுதி விவரிக்கின்றது. இடதுசாரி இயக்கத்தலைவர்களின் தலைமறைவுக் கால வாழ்க்கையைப்பற்றிய முதல் இலக்கியப் பதிவாகத் 'தோல்' நாவல் அமைந்துள்ளது.

1948 - 1953 காலகட்டத்தை (தலைமறைவுக்காலம்) இடதுசாரி இயக்கத்தின் இரத்தம் தோய்ந்த வரலாறு இந்நாவலில் உயிர்ப்புடன் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலில் வரும் வெள்ளைத்துரையும் தேவசகாயமும் அன்றைய அடக்குமுறை சார்ந்த காவல்துறை அதிகாரவர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக நாவலில் காட்டப்படுகின்றனர். சட்டத்தை மதிக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் நேர்மையான நீதிபதியாக தேவயிரக்கம் காட்டப்பட்டுள்ளார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சாதிய அடையாளங்களை மறந்து ஒரே வர்க்கமாகத் திகழ்வதைப்போல் தோல்ஷாப் முதலாளிகளான சுந்தரம் ஐயர், வரதராஜ நாயுடு, அசன் ராவுத்தர் ஆகியோர் தங்கள் சாதிமத அடையாளங்களை மறந்து ஒரே வர்க்கமாகச் செயல்படுகின்றனர்.

இரண்டாம் உலகப்போர், போர்க்காலப் பஞ்சம், அரிசிப் பதுக்கல், இந்திய விடுதலை, அதனைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடும் சுயமரியாதை இயக்கம் (எண்ணெய்க்கடை வீரபத்திர நாடார்) ஆகிய சமகாலச் சமூக நிகழ்வுகளும் நாவலின் பிற்பகுதியில் தெளிவாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1930-60 காலகட்ட திண்டுக்கல் நகர வரலாறு, தமிழகச் சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வரலாற்றுடனும் உலக வரலாற்றுடனும் நாவலில் இணைந்து செல்கிறது. எனவே, தோல் தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தனியாகச் சித்திரிக்கப்படாமல் ஒட்டுமொத்தச் சமூக இயங்கியல் பார்வையில் படம்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் விளைவால்

ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை, ஊக்கத்தொகை ஆகியவற்றைப் பலனாகப் பெறுகின்றனர். இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களாக நாவலில் சித்திரிக்கப்படும் சங்கரன், மதன கோபால், கந்தசாமி ஆகியோர் முறையே தமிழக இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களான தோழர் ஏ.பாலசுப்பிரமணியம், தோழர் மதனகோபால், தோழர் மணலி கந்தசாமி ஆகியோரின் வார்ப்புக்களாக அமைந்துள்ளனர். தோழர்

ஏ.பாலசுப்பிரமணியத்தின் தந்தையும் பெரியாருடன் தொடர்புவைத்திருந்த இராமாயண விமர்சன நூலை எழுதியவருமான வழக்கறிஞர் அமிர்தலிங்கய்யர்தான், நாவலில் சங்கரனின் தந்தையாக வழக்கறிஞர் சுந்தரேச ஐயராக வார்க்கப்பட்டுள்ளார். திண்டுக்கல்லில் தோல் தொழிலாளர் சங்கத்தைக் கட்டியமைக்க உறுதுணையாக நின்ற தோழர் எஸ்.ஏ.தங்கராஜ் இந்த நாவலில் வரும் ஒசேப்பு, பிரதர் தங்கசாமி முதலான பல பாத்திரங்களில் ஊடாடி நிற்கிறார்.

ஒன்றுபட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சட்டசபைத் தேர்தலிலும் 1963ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தலிலும் நின்று வெற்றிபெறுவதோடு நாவல் நிறைவடைகிறது. நாவலின் இறுதியில் உயர்வர்க்கத்தைச் சார்ந்த கணேச ஐயரின் நகர சபைத் தலைவர் பதவியினை அடித்தட்டு வர்க்கத்தைச் சார்ந்த முறியடிமையாக இருந்த ஆசீர்வாதச் சாம்பான் மகன் ஒசேப்பு கைப்பற்றுகிறான். தோழர் வேலாயுதம் சட்டசபைத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று எம்.எல்.ஏ. ஆகின்றார். சமூக அரசியல் அதிகாரம் கைமாறுவதையும் அதில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அமர்வதையும் நாவல் காட்டுகின்றது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் எதார்த்த வாதம் வீறுடன் மறு எழுச்சி பெற்றமைக்கு இந்நாவல் சிறந்த சான்றாகத் திகழ்கிறது.

தோல் நாவலுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட, போலிச்சாமியாரான மெய்ஞானச்சித்தர் சுவாமிகள் என்கிற கருப்புத்துரையின் மெய்கீர்த்தியை விளக்கும் விதத்தில் 'பொய்க்கால் குதிரை'

(2011) என்னும் நாவல் அதற்கு அடுத்த ஆண்டில் வெளிவந்தது. இந்நாவல் மானுட விடுதலைக்குப் போராடும் மனிதர்களைச் சித்திரிக்கும் ஏனைய நாவல்களிலிருந்து வேறுபட்டு புதிய பாணியில் சமூக அங்கத நாவலாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நாவல் போலிச் சாமியார்களின் உருவாக்கத்தினையும் போலிச் சாமியார்களின்மீது மக்கள் கொண்டிருக்கும் மூடநம்பிக்கைகளையும் கேலி செய்கிறது. 'மெய்கீர்த்தி'கள் சோழர் காலத்தில் அரசர்களின் புகழையும் பெருமிதத்தையும் எடுத்துரைக்க உருவாக்கப்பட்டன.

இந்த நாவல், சமூகத்தின் கடைக்கோடியிலிருக்கும் புதிரைவண்ணார் இனத்தைச் சார்ந்த சலவைத் தொழிலாளியான கருப்புத்துரை என்கிற சாமானியன் மெய்ஞான சித்தர் சுவாமியாக அவதாரமாக்கப்பட்ட வரலாற்றினை 'மெய்கீர்த்தி'யாக எடுத்துரைக்கின்றது. ஆங்கிலேயரிடம் உரிமையை அடகுவைத்துச் சுகபோகங்களில் மூழ்கித் திளைத்த ஜமீன்தார் காலத்திய வாழ்க்கைப் பின்புலமும் விடுதலைக்குப் பின்பு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தினால் ஜமீன்தாரிமுறை அழிந்து புதிய பணக்காரர்கள் உருவான பின்புலமும் இந்நாவலில் பின்னணியாக அமைந்துள்ளன.

அண்மையில், தமிழகத்தில் காணலாகும் சுற்றுச்சூழல் அழிவை ஒரு தலித் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியின் வாழ்க்கைப் பின்புலத்தில் 'அடுக்கம்' என்ற பெயரில் ஒரு நாவலாக எழுதியுள்ளார். இந்நாவல் விரைவில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன வெளியீடாக வரவிருக்கிறது. மேலும் தோழர் இரா.பாலதண்டாயுதத்தின் இளமைக்கால காதல் வாழ்வை நாவல் வடிவில் எழுதியுள்ளார். அது இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ள நிலத்தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தினைக் 'காணி நிலம்' என்ற பெயரில் நீண்ட நாவலாக எழுத முயற்சித்தார். இதற்காக ஏராளமான தமிழ்ச் சமூக வரலாற்று நூல்களிலிருந்து

தரவுகளைத் திரட்டினார். ஆனால் அந்த நாவல் ஐம்பது பக்கங்களோடு நின்றுவிட்டது.

சிறுகதை, நாவல், நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களைத் தாண்டி சாமி.சிதம்பரனார், ப.ஜீவானந்தம் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை நூல்களாக எழுதியுள்ளார். இவை சாகித்திய அகாதெமியின் வெளியீடுகளாக வெளிவந்துள்ளன. தோழர் டி.செல்வராஜ் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கம், தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் மற்றும் கலைஞர்கள் சங்கம் ஆகிய இடதுசாரி இலக்கிய இயக்கங்களோடு இணைந்து செயல்பட்டவர். இடதுசாரிகள் இலக்கிய அமைப்பில் ஒன்றிணைந்து செயல்படவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார்.

தனது வாழ்நாளின் இறுதிவரை, 81 வயதிலும் தகழியைப்போல் தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டிருந்தார். தொடர்ந்து தோழர் சு.வெங்கடேசனின் வேள்பாரி உள்ளிட்ட புதிய படைப்புகளை வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். அவற்றின்மீதான தனது விமர்சனத்தையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார். அல்தூசர் முதலான புதிய மார்க்சியச் சிந்தனையாளர்களின் நூல்களை வாசித்து விமர்சிக்கவும் அதுபற்றி உரையாடவும் செய்தார். எனவே எழுத்திலும் அவர் இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்த மார்க்சியத் தத்துவத்திலும் சமகால அறிதலும் அறிவும் மிக்கவராக அவர் திகழ்ந்தார். எமது காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் புலத்தின் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் ஏதேனும் ஒருவகையில் பங்குபெற்று வந்தார். கடந்த ஆண்டில் சாகித்திய அகாதமி அவருக்காக நடத்திய எழுத்தாளர் சந்திப்பு நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு சிறப்பாக உரையாடினார்.

மகாத்மா காந்தி 150ஆம் ஆண்டை ஒட்டி சாகித்திய அகாதெமி எம் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்த்திய 'தமிழ் இலக்கியமும் காந்தியமும்' என்ற தேசியக் கருத்தரங்கில் வாழ்த்துரை

வழங்கியதே அவரது கடைசி இலக்கிய நிகழ்வாக அமைந்துவிட்டது. அந்நிகழ்வில் காந்தியையும் அம்பேத்கரையும் ஒருசேரக் கையில் எடுப்பது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயம் என வலியுறுத்தினார். சொந்த வாழ்க்கையிலும் இறுதிவரை இடதுசாரியாகவே வாழ்ந்து மறைந்தார். அவரது திருமணம், அவரது குழந்தைகளின் திருமணம் எல்லாம் சாதி மறுப்புத் திருமணங்களே.

இலக்கிய வாழ்வில் மட்டுமல்லாது வழக்கறிஞர் வாழ்விலும் ஓடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஆதரவான பொதுவுடமையாளராகவே திகழ்ந்தார். திண்டுக்கல் மாவட்டத்திலுள்ள தொட்டனம்பட்டி கிராமத்து ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் சமூக விரோதி ஒருவனால் வெட்டிக் கொலைசெய்யப்பட்டபோது அக்கிராமத்திலுள்ள பொதுமக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து அரசுப் பேருந்தை எரித்தனர். இதற்காகப் பொதுமக்கள்மீது வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்காக எந்த வழக்கறிஞரும் வாதாட முன்வராதபோது தோழர் டி.செல்வராஜ் எவ்விதமான கைமாரும் கருதாது வாதாடி வெற்றியைத் தேடித் தந்தார். இதற்காக வழக்கறிஞர் சங்கம் அவரை ஒதுக்கிவைத்தபோதும் அதைப்பற்றி அவர் கவலைகொள்ளவில்லை. பெருமாள் முருகனின் 'மாதொரு பாகன்' நாவல் சர்ச்சையில் அவருக்கு ஆதரவாக சென்னை உயர்நீதிமன்ற மதுரை இருக்கையில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் சார்பில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அவ்வழக்கில் அவருடைய புதல்வர் சார்வாகன் பிரபு ஆஜரானார்.

மேலிடத்திலிருந்து (கேரள ஆளுநர்) பெரும் அழுத்தம் தந்ததால் நீதிபதி அவ்வழக்கைத் திரும்பப் பெறவேண்டும், இல்லையெனில் கடும் தண்டத்தொகை விதிக்கப்படும் என அச்சுறுத்தினார். கால அவகாசம் அளிப்பதாகக் கூறினார். பதினைந்து நிமிடங்கள் கழித்துத் தான் மீண்டும் வாதாட வருவதாகச் சார்வாகன் தெரிவித்து அறைக்குத் திரும்பினார். அப்போது மற்றொரு நீதிபதி வழக்கைத் திரும்பப்

பெறுவதுதான் உசிதம்; மேலிடம் உக்கிரமாக இருக்கிறது என ஆலோசனை வழங்கினார். அதன்படி சார்வாகன் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றார்.

ஆனால் இதைக் கேள்விப்பட்ட தோழர் டி.செல்வராஜ் கடும் சினம் கொண்டார். இந்த வழக்கு நீதிமன்றமே தானாக முன்வந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று. இது எவ்வாறு பொதுநல வழக்காகாது? அடுத்த வாரம் மீண்டும் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யுங்கள், நானே நேரில் ஆஜராகிறேன் எனத் தெரிவித்தார். பிறகு சிகரம் செந்தில்நாதன் வேண்டாம் தோழர், சென்னையில் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகுதான் அமைதியானார். அந்த அளவிற்கு சமூகக் கடமையும் சமூக அக்கறையும் மிக்க மாமனிதராக வாழ்ந்தார்.

தோழர் டி.செல்வராஜ் தனது இளம்பருவத்தில் மூணாறு மலைத் தோட்டப் பகுதியில் இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். ஐம்பதுகளில் கேரளத்திலிருந்த இ.எம்.எஸ்.நம்பூதிரிபாட் உள்ளிட்ட முக்கியமான அரசியல் தலைவர்களோடு தொடர்பு வைத்திருந்தார். இக்கேரளத் தொடர்பு அவரது இறுதிக்காலம்வரை இருந்தது. சான்றாகக் கேரள இடதுசாரி அரசியல் தலைவரும் மார்க்சிய இலக்கிய விமர்சகருமான பி.கோவிந்தபிள்ளை அவரது இறுதிக் காலம்வரை தோழர் டி.செல்வராஜோடு கடிதம் வாயிலாகவும் தொலைபேசி வாயிலாகவும் உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். மலையாளத்தில் வெளிவரும் மிக முக்கியமான அரசியல் இதழான 'சிந்தா' இன்றுவரை அவருக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. டி.செல்வராஜின் 'மலரும் சருகும்', 'தேநீர்' ஆகிய இரண்டு நாவல்களும் தேசாபிமானி பத்திரிகையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தொடராக வெளியாயின.

1970களுக்குள்ளேயே இவ்விரண்டு நாவல்களும் இடதுசாரி இயக்கப் பதிப்பகமான 'சிந்தா' மூலமாக, 'வீண்பூவு',

'தேயிலக்காடு' என்னும் பெயர்களில் வெளியிடப்பட்டன. அவரது இளம் வயதில் மூணாறு தோட்டப்பகுதியில் வாழ்ந்தபோது, தோழர் பாலசுந்தரம், இளையராஜா ஆகியோரும் இவரது வீட்டில் தங்கியிருந்து சென்ற செய்தியைத் தெரிவித்துள்ளார். 1950 - 1970 காலகட்ட மூணாறு பெருந்தோட்டச் சமூகப் பொருளாதார அரசியல் வரலாறு தொடர்பான பல அரிய செய்திகளை அவர் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. ஆனால் அவற்றை ஆவணப்படுத்த முடியாமல் போனது பெரும் இழப்பே. இலக்கியத்திலும் அரசியலிலும் சொந்த வாழ்க்கையிலும் கொண்ட கொள்கையில் எவ்விதச் சமரசமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து மறைந்த மாமனிதர் தோழர் டி.செல்வராஜ். தமிழ்ப் புனைகதை வரலாற்றில் சோஷலிஸ எதார்த்தவாதத்தின் வெற்றிக்கொடியைப் பறக்கவிட்டவர் என்ற அடிப்படையில் தோழர் டி.செல்வராஜுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தில் என்றும் நிலைத்த இடம் உண்டு.

துணைநூற்பட்டியல்

- 1) கே.என். பணிக்கர், இந்தியாவில் முற்போக்குப் பண்பாட்டு இயக்கம், தமிழில் பா.ஆனந்தகுமார், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ஜூன் - 2012.
- 2) டி.செல்வராஜ் 'மலரும் சருகும்', மல்லிகைப் பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப. - 1967, சித்திரை நிலவு, மதுரை, 3ஆம் பதிப்பு, செப் - 2003.
- 3) டி.செல்வராஜ் 'தேநீர்', கவிதா, சென்னை, மு.ப. - 1976, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2ஆம் பதிப்பு- 2008.
- 4) டி.செல்வராஜ் 'அக்னிகுண்டம்', கிறித்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, மு.ப. - 1985.
- 5) டி.செல்வராஜ், 'மூலதனம்', பூக்கூடை பதிப்பகம், சென்னை, மு.ப. - 1982.

6) டி.செல்வராஜ், 'தோல்', நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, மு.ப. - 2010.

7) டி. செல்வராஜ், 'பொய்க்கால் குதிரை', இமயப் பதிப்பகம், நாகப்பட்டினம், மு.ப- 2011.

8) டி.செல்வராஜ், 'நோன்பு' மு.ப- 1960, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. 2ஆம் பதிப்பு, ஆகஸ்ட்- 2005.

9) டி.செல்வராஜ், 'டி.செல்வராஜ் கதைகள்', கிறித்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை, மு.ப- 1994.

10) டி.செல்வராஜ், 'நிழல் யுத்தம்', நர்மதா, சென்னை, மு.ப- 1995.

11) டி.செல்வராஜ், 'யுகசங்கமம்', மல்லிகை, சென்னை, மு.ப- 1979.

டி செல்வராஜ்

